

VERLOREN VOORWERPEN

EN HUN GEBORDUURDE COMPOSITIES

door Marloes De Nul

Maastricht Academy of Music, Zuyd University of Applied Sciences

Degree Programme: Master of Music

Hoofdvakdocent: Nadine Nix

Master onderzoekscoach: Jesse Passenier

DANKWOORD

Dit eindwerk was niet mogelijk zonder de steun, medewerking en expertise van een groot aantal mensen.

Eerst en vooral bedank ik mijn familie en vrienden voor alle vormen van steun die ze gaven tijdens mijn opleiding.

Vervolgens bedank ik graag mijn onderzoek coach Jesse Passenier voor alle hulp, geloof en enthousiasme voor mijn onderzoek, de goede begeleiding en positieve energie. Mijn hoofdvakdocent Nadine Nix bedank ik voor de uitstekende begeleiding en de telkens waardevolle feedback die positieve invloed hadden op mijn artistieke ontwikkeling.

Bedankt aan alle respondenten voor het invullen van de enquête die ik verspreidde. Jullie antwoorden gaven mij een breder inzicht en voegden een nieuwe dimensie toe aan mijn onderzoek.

En als laatste wil ik graag het hele Conservatorium Maastricht Jazz team bedanken voor de enorm mooie opportuniteiten die ik kreeg. Dank aan iedereen waarmee ik de laatste zes jaar op de opleiding heb samengewerkt, jullie gaven mij de kans om vredig te groeien zowel op artistiek als persoonlijk vlak.

ABSTRACT

Als muzikant, componist, tekstschrijver en borduurder heb ik interdisciplinair onderzoek verricht naar het schrijven van teksten, componeren en borduren van verloren voorwerpen. De voorwerpen vond ik op onverwachte plaatsen en kregen een nieuwe dimensie door middel van composities, tekst en borduursels.

In mijn onderzoek ging ik op zoek naar hoe tekstschrijven het beeld dat mensen vormen wanneer ze naar muziek met tekst luisteren zou kunnen beïnvloeden. Hoe er kon geborduurd worden op verloren voorwerpen waarbij literatuurstudie verschillende borduurtechnieken blootlegde die nuttig waren voor het onderzoek. Hoe de voorwerpen en hun borduursels vertaald werden naar compositie elementen en hoe het uiteindelijke artistieke product kon tentoongesteld worden.

Door ontzettend veel oefening, methodes analyseren en maakprocessen aanpassen resulteerden tal van composities en borduurwerkjes uit dit onderzoek. Tevens vond ik een paar mogelijkheden om deze resultaten gecombineerd te exposeren.

Vanaf het hoofdstuk “procesdocumentatie” zullen zwarte censuurbalkjes geplaatst zijn over bepaalde delen tekst. Deze delen gaan diep in op mijn interpretatie, beweegredenen en gevoel toen ik mijn kunst creëerde. Het uitbrengen van dit werk zou daarom betekenen dat lezers nog voor het waarnemen van mijn kunst sterk beïnvloed zullen worden. Mensen vormen de mooiste en meest verscheidene interpretaties bij het waarnemen van kunst. Door het lezen van alle informatie die ik later in dit rapport deel zal de waarnemer misschien een limitatie ondervinden tijdens het interpreteren.

Lang overwoog ik om mijn rapport niet openbaar te publiceren vanwege deze morele kwestie, maar na vele gesprekken met mijn onderzoekscoach en kunstenaars in mijn omgeving maakte ik toch de beslissing om mijn werk uit te geven maar dan met een speciale toevoeging. Ik plaatste zwarte censuurbalkjes over de lijnen die ik tijdens tentoonstellen en/of optreden normaliter niet zou meedelen aan een publiek. Enkele proef waarnemers die dit rapport lazen gaven aan dat het lezen van alle delen inspirerend was voor hen en niet per se storend. Toen ik dit geluid uit meerdere richtingen te horen kreeg begon ik mijn mening te herzien en kwam ik op het idee om de balkjes toe te voegen als een waarschuwing.

De bal, die leg ik in uw kamp. Wanneer u een zwart balkje verschuift zal u de tekst die gecensureerd was kunnen lezen. Als schrijver van dit rapport wens ik u succes met het maken van een keuze.

INHOUDSOPGAVE

Dankwoord.....	2
Abstract.....	3
Censuur	4
Introductie.....	7
Literatuurstudie.....	9
1. “Writing Better Lyrics” door Pat Pattison	9
1.1 <i>Object Writing</i>	9
2. Borduurkunst.....	10
2.1 <i>Couching</i>	11
2.2 <i>Borduren op Papier</i>	12
2.3 <i>“The Sound of Thread” door Naima Al Majdobah</i>	13
Methodologie	15
1. Verloren Voorwerpen	15
2. Compositiemateriaal	15
3. Borduurmateriaal	16
4. Maakproces	16
5. Enquête	18
6. Blog	18
Procesdocumentatie	19
1. Composities	19
1.1 <i>Spiegelbeeld</i>	19
1.2 <i>Pepermuntjesdraak</i>	24
1.3 <i>Mimosa</i>	28
1.4 <i>Ritueel van Jing</i>	32
1.5 <i>Gelukskoekje</i>	38

1.6 Paraplu	40
1.7 Steiger.....	44
1.8 Verkeerde Bestelling	47
1.9 Schermen	50
1.10 Controle Kwijt/Vlezig en Gezout	51
2. Concertervaringen	53
2.1 Awards for Innovation in Music.....	54
2.2 Jazz Night @ AINSI Maastricht	57
2.3 Jazz Awards @ Kumulus West Maastricht.....	58
2.4 Pepermuntjesdraak Tekstvideo	59
3. Lyrics Laboratory	60
4. Tekstinterpretatie.....	61
4.1 Interviews	61
4.2 Enquête “Ziet u wat ik zie?”	63
5. Resultaten in cijfers.....	66
Conclusie	67
Discussie.....	69
Reference list.....	71
Bijlagen	72
Bijlage 1: Enquête vragenlijst	72
Bijlage 2: Enquête antwoorden	75

INTRODUCTIE

Met poëtische naald prikte ik keurig gaatje na woordje een nieuwe ziel door de verloren voorwerpen die ik vond. Denkbeeldige melodelijnen en fantasierijke akkoorden reeg ik langzaam door de verscheidene avontuurlijke ondergronden. De verloren voorwerpen kregen een muzikaal geborduurd woonst waar ze nu hun sprookjes blijven verder zingen.

Mijn kindertijd bestond voornamelijk uit creëren. Tijdens vakanties spendeerde ik uren aan mijn knutseltafeltje in de veranda van mijn ouderlijk huis. Ik maakte knutselwerkjes met het materiaal dat ik terugvond in mijn omgeving en tijdens dit alles hield ik maar niet op met zingen. Improviserend verzong ik melodieën met teksten in fictieve talen. De samenhang van het gelijktijdig creatief bezig zijn met handen, muziek en taal zijn nog steeds de momenten waarop ik mij als artiest het dichts bij mezelf voel. Het is alsof die drie verschillende domeinen, wanneer ze in aanraking met elkaar komen in mijn creatief proces, ervoor zorgen dat de originaliteit, inspiratie en snelheid van creëren verdubbelt.

Toen ik mijn onderzoeksonderwerp moest bepalen kreeg ik op een cruciaal moment de juiste vragen gesteld. Tijdens mijn eerdere Bachelor studies werkte ik aan een stevige basis als muzikant, de focus lag hier meer op het uitbreiden van mijn muzikale vaardigheden gericht op zang. Voor mijn Masterstudie streefde ik om een andere weg in te slaan, de weg terug naar mijn essentie, interdisciplinair creëren en de verdere ontwikkeling van mijn artistiek profiel.

De laatste jaren voedde ik mijn passie voor lied- en tekstschrijven en borduren door deze twee omvangrijk uit te voeren. Alleen liepen deze twee nooit samen in mijn creatief proces. Toen ik in september voor het eerst inspiratie zocht bij een foto tijdens het schrijven van een liedtekst ging er een lampje branden. Ik vroeg me af hoe ik mijn verbeelding die ik had bij de foto kon borduren op het fysieke voorwerp, of dat überhaupt mogelijk is want borduren gebeurt meestal op een stoffen ondergrond. Het toevoegen van een nieuw verhaal aan de voorwerpen die ik vond in mijn leefwereld inspireerde mij. Welke weg heeft dit voorwerp afgelegd voor ik het vond, was het een dierbaar bezit van een persoon en welke melodieën roept dat in mij op? Deze vragen intrigeerden mij en zorgden tijdens mijn onderzoek voor eindeloze inspiratie en fantasie. Hoe kan ik via verschillende compositie elementen en teksten mijn boodschap verduidelijken bij waarnemers. Hoe kan ik ervoor zorgen dat het publiek bij het horen van mijn teksten een film creëert, wat beeldden ze zich in en is dit opmerkelijk verschillend van de boodschap die ik wil overbrengen? Alsook hoe zal ik dan uiteindelijk het fysieke artistieke product verwerken in

mijn voorstellingen en welke vormen kan dit aannemen? Al deze vragen leiden tot deze hoofdvraag en deelvragen:

Hoe kunnen borduren op “verloren voorwerpen” in combinatie met eigen composities op eigen liedteksten leiden tot een artistiek product, zodanig dat het publiek zelf een eigen film creëert tijdens het waarnemen?

Hieruit volgen de vier deelvragen:

1. Hoe kunnen borduursels een extra dimensie toevoegen aan “verloren voorwerpen”?
2. Hoe kunnen liedteksten geschreven worden zodanig dat het publiek zelf een eigen film creëert tijdens het waarnemen?
3. Hoe kunnen de geborduurde “verloren voorwerpen” en de daardoor teweeggebrachte muzikale kleuren worden vertaald naar compositie elementen?
4. Hoe giet je het resultaat van de geborduurde “verloren voorwerpen” met de composities op liedteksten in een presentabel artistiek product; welke mogelijkheden zijn er?

LITERATUURSTUDIE

1. "WRITING BETTER LYRICS" DOOR PAT PATTISON

Om mijn onderzoeksvraag die gerelateerd is aan liedtekstschrijven te onderbouwen ging ik op zoek naar boeken die mij meer inzicht in het onderwerp zouden bieden. Zo stootte ik na het aanraden van een docent op het boek *Writing Better Lyrics* van Berklee College of Music Songwriting professor Pat Pattison. In het boek worden meerdere songwriting technieken en bijhorende oefeningen aangeboden. Dit boek heeft mij enorm geïnspireerd doorheen het hele onderzoek. De vele technieken uit het boek gebruik ik nu dagelijks tijdens schrijfsessies en ik merk de positieve invloed op mijn schrijfvaardigheden. In dit onderzoeksrapport bespreek ik het voor mijn onderzoek belangrijkste hoofdstuk uit het boek. (Pattison, *Writing Better Lyrics*, 2009)

1.1 OBJECT WRITING

"Sense-bound language involves you; my words are filled with your experiences"
(Pattison, *Writing Better Lyrics*, 2009)

Het eerste hoofdstuk uit het boek van Pat Pattison beschrijft een veelgebruikte techniek onder tekstschrijvers. De object writing techniek wordt gebruikt door vele van zijn studenten en succesvolle songwriters waaronder Grammy winnaars John Mayer en Gillian Welch. De techniek kan als volgt toegepast worden: de schrijver zoekt in gedachten een willekeurig voorwerp en schrijft hierover vervolgens tien minuten lang volzinnen. Tijdens het schrijven moet de uitvoerder hun herinneringen aan dit voorwerp via het gebruik van alle zintuigen beschrijven. De uitvoerder schrijft wat hun ziet, ruikt, proeft, voelt en hoort bij dit voorwerp in volzinnen, er is geen nood aan rijm of ritme. Uit die volzinnen neemt de schrijver de interessantste lijnen en verwerkt die dan later in een liedtekst. Pat Pattison legt in het boek de nadruk op het belang om deze oefening dagelijks uit te voeren in de ochtend. Alsook vertelt hij dat de oefening maximum tien minuten mag duren zodat de schrijver de dagelijkse motivatie kan behouden; en zodat het brein getraind wordt om alsmaar sneller in een diepe staat van schrijven te duiken.

Gedurende het hele onderzoek heb ik zowat dagelijks deze techniek uitgevoerd. Zo komen verschillende lijnen tekst, die ik in mijn composities gebruik, uit de ochtendlijke schrijfsessies. Door deze techniek ging ik gericht schrijven en vanuit originelere invalshoeken. Toen ik

begon met schrijven vanuit voorwerpen pastte ik deze techniek telkens toe; het werd keer op keer de eerste stap van mijn liedtekst schrijfproces.

In een later hoofdstuk omschrijf ik een workshop tekstschrijven ‘Lyrics Laboratory’ die ik in november 2023 uitvoerde. In deze workshop kwam deze techniek en mijn variant op deze techniek aan bod en liet ik deze uitvoeren door een tiental cursisten.

2. BORDUURKUNST

Met borduurkunst extra dimensie toevoegen aan voorwerpen begon met een groot vraagstuk. Hoe borduur ik ondergronden die niet van stof zijn en welke kunst bestaat er al in dit vakgebied? Ik liet me inspireren door vele textielkunstenaars die ik online terugvond en ik trof verschillende technieken aan die later van pas kwamen tijdens het creëren. Enkele voorbeelden:

“Blast Gallery” by Laikblua

<https://www.blastgallery.art/artists/25-laikblua/works/>

(Duran)

“What a racket” by Danielle Clough

(Clough, What a racket)

2. 1. COUCHING

Tijdens mijn zoekwerk naar borduurwerk op de niet zo gebruikelijke ondergronden kwamen verschillende kunstenaars voorbij die borduren op natuurlijke elementen zoals boomblaadjes en bloemen. Ik vroeg me af hoe het borduren op deze elementen mogelijk is en doorzocht verschillende artikels. Na lang zoeken vond ik een artikel van textielkunstenaar Hillary Fayle. In dit artikel vertelt ze hoe haar passie voor borduren op natuurlijke elementen is ontstaan; er zijn gedetailleerde foto's te vinden van de blaadjes die ze borduurt met bloemenpatronen. Het borduurwerk op de blaadjes is enorm verfijnd en stelde mij de vraag hoe het mogelijk is om zoveel gaatjes dicht bij elkaar te maken in een blad alsook hoe dit blad de spanning van de garen aankan zonder te scheuren. In het artikel vond ik deels antwoord op mijn vraag. <https://static1.squarespace.com/static/526811bbe4b012b41deb3334/t/63742cc49e446f0e36054896/1668558022526/Hillary+Fayle-VL.pdf>

Ze legt uit hoe ze een techniek genaamd 'couching' toepast; een techniek waarbij ze kleine steken gebruikt om stukken draad aan het oppervlak van een blad te bevestigen. Omdat ze minder gaat prikken met de naald kan ze dankzij couching naaien op materialen die niet bestand zijn tegen hoge draadspanning. (Fayle, Nature Embellished Artist Hillary Fayle's botanical embroidery evokes connection and wonder by Constance Costas, 2022) Deze couching techniek kon ik dan weer terugvinden op allerlei borduurplatforms zoals in dit artikel van de Royal School of Needlework in het Verenigd Koninkrijk. (Royal School of Needlework, 2021-2024)

Bovenstaande foto is het werk van Hillary Fayle (Fayle, Blooms for Grace, 2021)

2.2 BORDUREN OP PAPIER

Omdat ik in mijn onderzoek geregeld aan de slag ging met papieren foto's ging ik op zoek naar welke aanpak ik het beste zou hanteren tijdens het borduren. Toen ik eerder aan de slag ging met foto's gebeurde het vaker dat het papier doorscheurde of dat niet alle gaatjes even groot waren wat zorgde voor een minder mooie afwerking. Op Instagram botste ik geregeld op borduurvideo's van artiesten die op papier borduurden. In een video van kunstenaar Britt Fabello kon ik specifiek zien hoe ze eerst de gaatjes van het patroon prikt en nadien pas begint met borduren. Ik probeerde dit later uit en merkte verbetering in mijn borduren op papier; het

proces verliep efficiënter en de gaatjes hielden dezelfde grootte aan. Via haar website vond ik een blogpost waarin ze beschrijft hoe ze met veel vallen en opstaan leerde hoe te borduren op papier. <https://brittfabello.com/notes-blog/2024/2/places-2019>

(Fabello, Hand-Sewn Artwork: Places-2019, 2024) Dit inspireerde mij doorheen het hele onderzoek; de boodschap klonk helder; ik moet aan de slag.

(Fabello, Places 2019, 2024)

2.3 “THE SOUND OF THREAD” DOOR NAIMA AL MAJDOBAH

Op mijn zoektocht naar projecten die zowel borduurkunst als muzikale elementen bevatten vond ik bitter weinig terug. Tot ik het project van kunstenaar Naima Al Majdobah aantrof; zij zette visuele kunst om naar muziek. In haar project “The Sound of Thread” bestudeerde Naima Al Majdobah Palestijnse borduurpatronen en transformeerde deze naar melodieën. Hiervoor werkt ze met het programma Ableton Live, het patroon werd steek na steek overgetekend in MIDI-bestanden. Alle informatie vond ik terug in dit artikel:

<https://www.qf.org.qa/stories/graduate-at-qf-transforms-palestinian-embroidery-into-melodies-about-her> (Foundation, 2022)

(Elblaus, 2022)

Bovenstaande foto inspireerde mij enorm bij aanvang van dit onderzoek; dit is namelijk een vorm van voorstelling die ik graag had willen proberen uitvoeren. Wegens tijdgebrek is me dat niet gelukt maar het idee om de verloren voorwerpen, hun borduursels en liedjes op deze manier voor te stellen; met de muziek per werk in de koptelefoons leek mij een manier die het zeker waard is om uit te proberen wanneer ik mijn laatste deelvraag tracht te beantwoorden. Omdat deze kunstenaar het borduurwerk letterlijk omzet naar noten heb ik de beslissing gemaakt om hier niet dieper op in te gaan. Mijn onderzoek moest vooral organisch en intuïtief aanvoelen en deze omzetting van borduren naar muziek leek mij, na het bestuderen ervan, niet geschikt voor de weg die ik wilde inslaan.

METHODOLOGIE

Dit onderzoek was een actieonderzoek waarbij ik persoonlijke maakprocessen bestudeerde en op reflecteerde. Hieronder zal ik de verschillende methodes aanhalen die ik toepaste tijdens mijn onderzoek.

1. VERLOREN VOORWERPEN

De voorwerpen die ik verwerkt heb in dit onderzoek zijn objecten die mijn pad kruisten gedurende de voorbije twee jaar. Een oude postkaart gevonden op een rommelmarkt in Brussel, een paraplu aan de eindhalte van een Romeins metrostation, een tube body crème achteraan in een schuif, een achtergelaten rekening, een oud schermmasker op een zolder, ... Ik koos de voorwerpen die mij aanspraken, geheel gebaseerd op intuïtie, als ik meteen een beeld zag voorbijflitsen wist ik dat ik goed zat. De borduurbaarheid van een voorwerp werd een moeilijke factor in het selectieproces. Op voorhand wist ik bijvoorbeeld niet of ik die tube crème zou kunnen borduren maar omdat het voorwerp mij enorm aantrok moest dit wel lukken. Gedurende de selectie was er een belangrijke limiet: ik mocht niets weten over de geschiedenis van het voorwerp, die beperking legde ik zelf op omdat ik die geschiedenis zelf zou fantaseren. Dit zorgde voor een nieuw verhaal, een nieuwe dimensie.

2. COMPOSITIEMATERIAAL

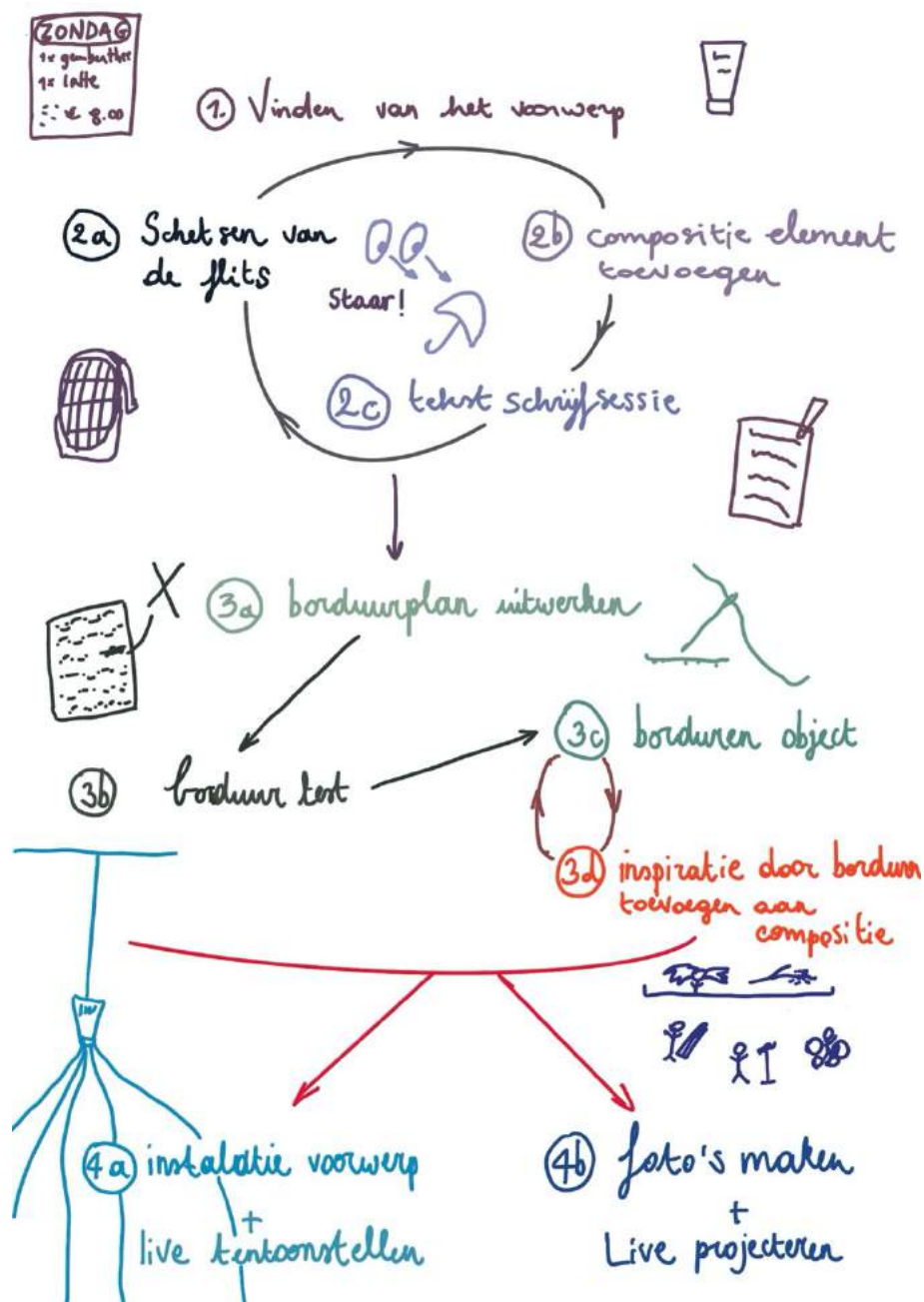
Componeren deed ik veelal via het programma Logic Pro; door meteen via mijn MIDI-controller ideeën in te spelen kon ik componeren binnenin het gewenste instrumentarium dat ik voor ogen had. Ik gebruikte soms samples en ook sounds uit Logic of daarbuiten. Verder componeerde ik ook meerdere nummers via de Boss RC-505 loopstation, de limitatie in sounds en loops zorgde voor veel inspiratie, achteraf werd het dan weer een limitatie waar ik mee worstelde.

3. BORDUURMATERIAAL

Voor het borduren gebruikte ik borduurnaalden uit de hobbywinkel, DMC-kwaliteitsgaren, schaar, aansteker, tang, schetspapier en potlood. Het schetsen van de borduurpatronen deed ik via de applicatie Procreate op mijn Ipad met behulp van een Apple Pencil. Het kleurenpallet koos ik bedachtzaam uit op basis van de kleuren die ik me inbeelde bij het voorwerp. De kwaliteitsgaren koos ik door eerder slechte ervaringen met goedkopere garen en hetzelfde gold voor borduurnaalden.

4. MAAKPROCES

Bovenstaande figuur is een schets van hoe een maakproces verloopt binnen mijn onderzoek. Gedurende het onderzoek heb ik geprobeerd om startpunten te wijzigen, om bewust met een andere positie in de cirkel van het maakproces te beginnen. Dit lukte meestal binnen de eerste fases, die stappen zijn daarom met pijlen in cirkelvorm aangegeven. Alleen het echte borduurwerk liet ik meestal tot het einde van het proces, bij deze stap uit het plan ervaarde ik een gevoel van verzet wegens het ontbreken van een borduurplan.

Een maakproces verloopt meestal als volgt: ik vind een voorwerp waarbij ik aantrekkingskracht voel en neem het mee naar huis. Volgende drie stappen zijn beschreven in willekeurige volgorde, de keuze om met een van de drie te starten verlopen intuïtief en in een later deel van het onderzoek bewust.

- Schetsen van het beeld dat voorbijflitst wanneer ik naar het voorwerp staar.
- Compositie elementen die in mij opkomen, al starend naar het object.
- Tijdens het staren begin ik te schrijven, meestal is dit een *object writing* sessie.

Wanneer ik tevreden was met een schets werkte ik een borduurplan uit. Waar exact komen de gaatjes in het voorwerp? Ik stelde het borduurpatroon op punt en zorgde ervoor dat ik al het materiaal aankocht dat ik specifiek voor het plan nodig had. Verder begon ik gaatjes te maken in een testvoorwerp, zo kon ik testen of de gebruikte werkwijze een mooi effect achterliet. Zo kwam het al eens voor dat ik bij het testen toch andere beslissingen maakte in verband met materiaal, borduursteek, achtergrond... Tot slot startte ik met het originele object te borduren.

Tijdens het borduurproces kwam het wel eens voor dat ik een ingeving kreeg voor het compositie aspect van het voorwerp. Bijvoorbeeld een lijntje tekst, een variatie in melodie of een idee voor een arrangement van het stuk. Dit schreef ik op tijdens het borduurproces en voerde ik dan later uit.

De laatste stap in het proces werd telkens het voorstellen van het artistiek product. Tot nu toe lukte het om twee verschillende opties uit te werken. De eerste is een installatie van het voorwerp, dit werd dan fysiek voorgesteld tijdens het optreden. Hierover schreef ik uitgebreid in hoofdstuk 2.1 Awards for Innovation in Music. Er zijn grote voordelen die ik in het hoofdstuk aanhaal maar ik ondervond ook zeker nadelen. Een groot nadeel is tijdsgebrek, het opzetten van deze installatie nam veel tijd in beslag, op de avond van een concert is dit soms onhaalbaar. Deze installatie van het borduurwerk maakte ik met een nummer in gedachten, indien ik een

volledige voorstelling met meerdere voorwerpen geef wordt het een lastiger gegeven om alle voorwerpen fysiek aan bod te laten komen. Optie twee is foto's maken van de voorwerpen en hun borduurkunst; deze verwerkte ik dan naar video's of staande beelden die tijdens een optreden geprojecteerd kunnen worden. Deze optie heeft op de avond zelf een groot voordeel; er is enkel iemand nodig die vanop of naast het podium de beelden live controleert. Alleen voelt het als een gemiste kans om de voorwerpen niet fysiek in de schijnwerpers te zetten.

5. ENQUÊTE

Om op de deelvraag over tekst en de verbeelding van mensen te antwoorden stelde ik een enquête op. Met de enquête focus ik op kwalitatief onderzoek en analyseer ik de open antwoorden via een specifieke kleurencode. Paars: strookt met eigen verbeelding interpretatie, Rood: strookt helemaal niet met eigen verbeelding interpretatie, Groen: strookt niet helemaal met eigen verbeelding interpretatie maar komt in de buurt of is een interessante gedachtegang, Geel: letterlijke opmerking of extra. Ik bespreek de antwoorden die er voor mij uitspringen en die relevant zijn voor mijn onderzoek.

6. BLOG

Gedurende het hele onderzoek heb ik maandelijks mijn bevindingen geblogd; grote delen hiervan zijn terug te vinden in de proces documentatie. Ik schreef gedetailleerd over de verschillende stappen die ik nam in het proces, stelde hier vragen bij en reflecteerde. De blog was een goede houvast en extra motivatie tijdens mijn onderzoek. Al vroeg ik me soms af hoe ver ik kan gaan in het beschrijven van mijn interpretatie. Ik worstelde met het feit dat ik wil dat mensen genoeg ruimte krijgen voor verbeelding tijdens het luisteren naar mijn muziek. Indien deze mensen mijn blog lezen zouden ze een groot deel van die verbeelding al invullen en is die magie misschien verpest. Hierdoor maakte ik de keuze om mijn blog tot nu toe niet openbaar te posten.

PROCESDOCUMENTATIE

1. COMPOSITIES

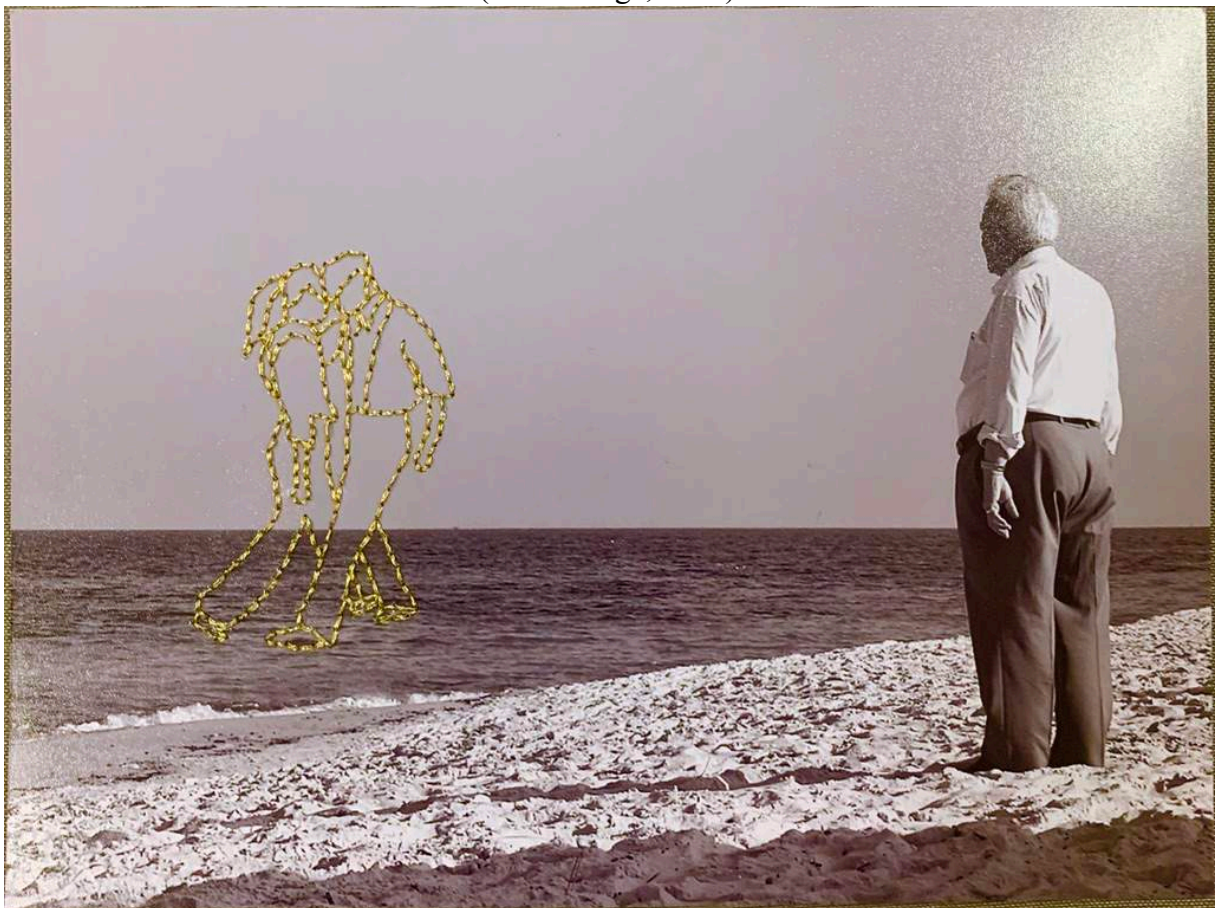
Deelvraag één en drie luiden als volgt:

- Hoe kunnen borduursels een extra dimensie toevoegen aan “verloren voorwerpen”?
- Hoe kunnen de geborduurde “verloren voorwerpen” en de daardoor
teweeggebrachte muzikale kleuren worden vertaald naar compositie elementen?

Om deze te beantwoorden ontwikkelde ik gaandeweg een methode die ik hierboven uitschreef. Deze kwam tot stand na veel verschillende pogingen. In dit hoofdstuk beschrijf ik het proces per compositie en borduurwerk dat resulteert uit het onderzoek.

1.1 SPIEGELBEELD

(hanselzenga, 2010)

In september 2023 begon ik aan mijn onderzoek. Destijds begon ik met het schrijven vanuit beelden en vond dit beeld online terug. Ik had een melodie en akkoorden geschreven, een lichte bossa nova, ik deed een poging om een tekst te schrijven voor deze melodie. Omdat ik al snel vastliep en na een paar object writing sessies een andere impuls zocht ging ik op zoek naar een beeld dat pastte bij de melodie. Omdat de sfeer van het liedje me deed denken aan de zee besliste ik te googlen naar 'Oude man aan zee'. Mijn oog viel meteen op bovenstaande foto. Ik vond de foto veel wijsheid, rust en een tikkeltje melancholie uitstralen en besliste om een schrijfsessie bij dit beeld te houden. Tijdens het staren naar de foto kwam een verhaal in mijn hoofd. Het was een verhaal over een man die een vrouw ontmoette op een strand. Hij herinnerde zich de silhouetten van een herinnering die hij had aan de avond waarop hij zijn vrouw voor het eerst ontmoette. Ze dansten een hele avond lang, dronken rode wijn op die koele lenteavond en zo bracht zij hem uiteindelijk mee naar huis. Dit verhaal kwam voort uit de eerste schrijfsessie. Even later plande ik een tweede gerichtere schrijfsessie in. Deze werd een object writing sessie waarbij ik speelde met woorden en beschrijvingen van het tafereel op de foto. Omdat het stuk moduleert van de mineur tonaard naar de majeur verwante toonsoort koos ik om in het mineur gedeelte de tekst beschrijvend en melancholisch te benaderen en het majeur gedeelte een eerder nostalgische en romantische kleur te geven. Tijdens de schrijfsessie kwam deze tekst uit mijn pen.

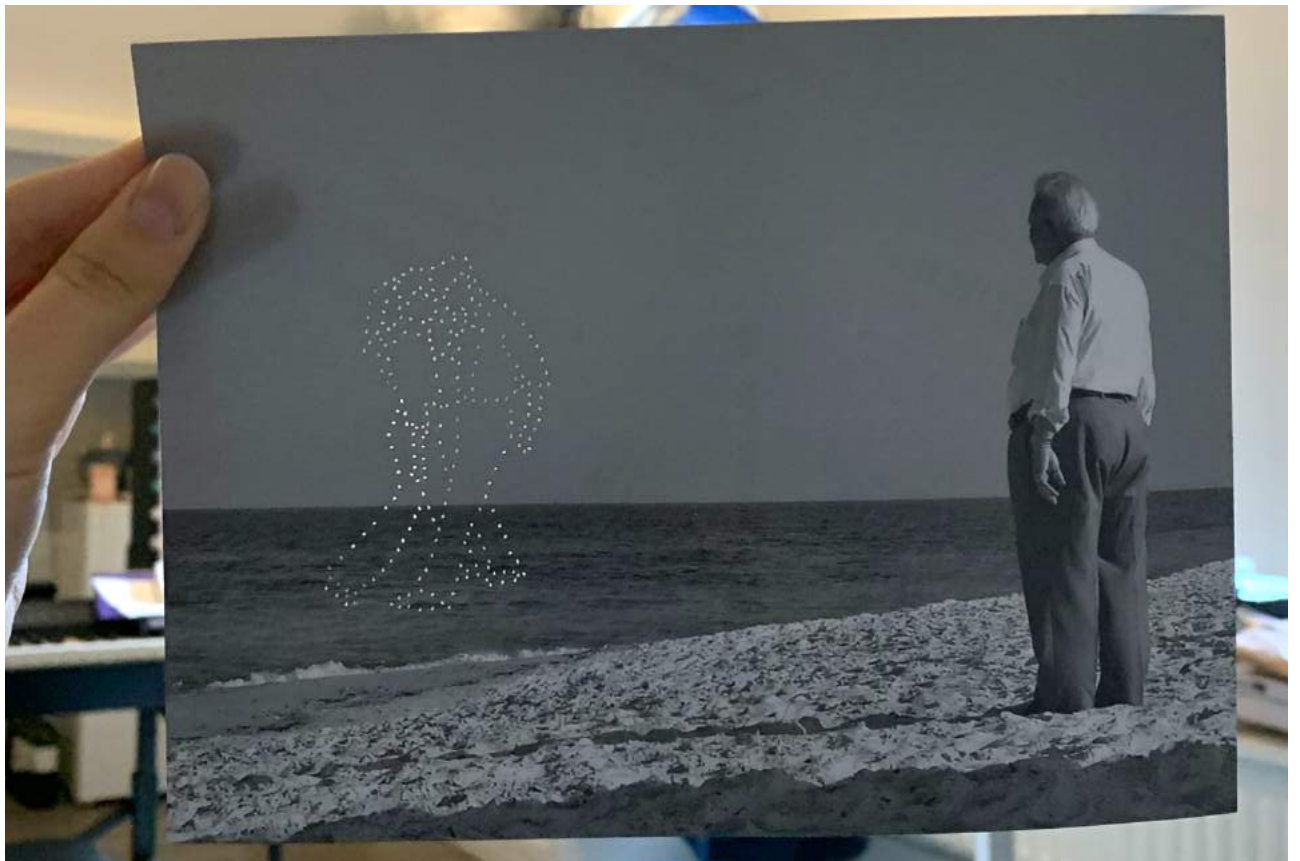
Zee van goud
Golven slaan over dijken
Aan de kant
Staat een man die altijd lacht
Kijkend naar de zee
Spiegelbeeld vertrouwd

Zee van goud
Blinkt naar de man
Die bergt zijn tranen op
Schelpjes die ze achterliet
Kijkend naar de zee spiegelbeeld vertrouwd

Toen in mei
Dansten ze samen
Dronken ze rode wijn
Bracht zij hem naar haar huis
Na zoveel jaren nu
Ziet hij alles
Lachend naar een blinkend spiegelbeeld

De link naar video "Spiegelbeeld": <https://youtu.be/nlINZqxXWkA>

Zoals ik al eerder beschreef beeldde ik mij die silhouetten in en maakte ik meteen een schets. Ik tekende h XXXXXXXXXX op schetspapier en was tevreden met de uitwerking, alleen moest ik die wel wat versimpelen omdat kleine details te moeilijk zijn om te borduren. Dit wegens een te korte afstand tussen twee geprikte gaatjes en de grootte van de foto. Als de afstand te klein is dan scheurt het papier en worden de twee gaatjes een groter gat waardoor je een lelijke scheur in het papier krijgt. De foto liet ik printen op fotopapier bij Hema en eens ik de foto in huis had begon ik aan het verdere proces. Ik kleefde de schets vast op de foto, op exact de juiste plaats in de zee waar ik het dansende koppel wilde hebben. Vervolgens prikte ik gaatjes van opeenvolgend ongeveer een halve centimeter. Eens alle gaatjes geprikt kon ik starten met borduren. Ik koos voor een gouden kleur omdat dat ook de eerste kleur was die ik zag toen ik naar de foto keek. De gouden garen waren iets moeilijker hanteerbaar wegens de metalige structuur van de draad. De draad ging telkens uitrafelen en het was hard zwoegen om tot dit resultaat te komen. Bij andere projecten zal ik op zoek moeten gaan naar makkelijker hanteerbare garen voor de kleuren goud, zilver en brons.

Bovenstaande foto is het uitgeprikte patroon op de foto. Verder maakte ik ook de keuze om geen knoopjes te maken aan de uiteinden van de garen aan de achterkant van het werk. Dit om doorgedrukte vormen te voorkomen en omdat de draad al zo moeilijk hanteerbaar was ging het ook simpeler om de draad gewoon zo te laten zitten. Hieronder staat een foto waarop dit waarneembaar is.

Close up achterzijde borduursel op het werk 'Spiegelbeeld'

Close up van het borduursel op het werk 'Spiegelbeeld'

1.2 PEPERMUNTJESDRAAK

11/11/2023, Gevonden te Brussel - Rommelmarkt Marollen

Deze foto kocht ik van een marktkramer op de rommelmarkt op het Vossenplein in Brussel. Aan de man zijn kraampje lagen fotoboeken met honderden foto's van onbekende mensen. Het gegeven om te snuisteren in de verhalen van mensen die ik niet ken interesseert en inspireert me enorm. Na een uurtje rondneuzen viel mijn oog op deze foto. De man en de manier waarop hij kijkt op de foto sprak me enorm aan. De gedekte tafel, bloemen en mensen rondom de man gaven me meteen ideeën. Ik kocht de foto voor een eurootje en nam hem mee naar Maastricht. Een tijd later hield ik een schrijfsessie bij de foto. Zo'n schrijfsessie houdt in dat ik alles opschrijf wat in mij opkomt, ik schrijf voluit wat ik denk en welke verhalen zouden kunnen passen bij de foto. Toen ik naar de foto keek dacht ik aan een draak, ik beeldde mij in dat de man in het midden drakenvleugels kreeg. Hier maakte ik meteen een borduurschets van op mijn iPad via de applicatie Procreate. Het verhaal kreeg vorm doordat ik bleef schrijven, tijdens het schrijven kwam er een idee bij op in mijn hoofd met de tekst: *THEY ARE THE PEPPERMINT DRAGON*. Het verwijst naar de omstaanders op de foto die de pepermuntjes die de draak rondstrooit opeten. Ik beeldde mij in dat de man die scheel kijkt op de foto een komediant is. Hij speelde net een

show in een theater en genoot ten volle van alle aandacht. Na de show kwam er een nabespreking met vrienden tijdens het etentje. Ik fantaseerde dat in de buik van de man een groene draak leeft, een draak die onbewust ontsnapt en via zijn neus naar buiten vliegt. Eens buiten het lichaam van de man strooit de draak pepermuntjes. De mensen aan de tafel eten een voor een de pepermuntjes op en kunnen niet meer stoppen met lachen. Met deze song probeerde ik een persoon te beschrijven die als het leven gaat door een clown. Die enorme voldoening haalt uit andermans aandacht en hier telkens hopeloos naar op zoek gaat. Iemand die nooit serieus kan zijn en zich nooit als zichzelf voelt, gevangen in zijn persoonlijkheid, verslaafd aan de lach van zijn medemens.

Een schrijfsessie later hield ik de foto opnieuw voor me. Rond die tijd las ik het boek ‘Writing Better Lyrics’ van Pat Pattison waarin ik een interessante schrijfmethode terugvond. Tijdens mijn hele onderzoek wat betreft tekst schrijven heb ik die methode gecombineerd met het toevoegen van het visuele aspect van een fysiek gevonden object. Uit de schrijfsessie kwam deze schets tekst:

HAHAHAHAHAHA

Geweldige show

Plots groene vinnen en staarten

Er vliegt een draak door mijn neus

Zoekend naar bevestiging

Hij strooit pepermuntjes naar het publiek

Schreeuwt naar aandacht

Ik ben mezelf niet

HAHAHAHAHAHA

Tafel gedekt

Frisse muntjes en adem

De draak drinkt van mijn glas

Spuwt vuur ogen opgelicht

Esther lacht haar tanden bloot en geniet

Jonge avond

‘k hoop dat ze mij ziet

In februari 2023 begon ik met het borduren van de foto. Aangezien de schets met vleugels buiten het kader van de foto liep en ik moeilijk lucht kon borduren moest ik op zoek gaan naar

een oplossing voor een ondergrond. Ik dacht aan plastic, stof, doorzichtige folie maar uiteindelijk leek het me leuk om met stevig papier te werken. Ik testte eerst uit of ik door het papier geraakte met mijn naald zonder dat er een grotere scheur kwam in het blad. Dit lukte eerst niet dus moest ik steviger papier aanschaffen. Een tweede poging werd succesvol, de foto bevestigde ik op het papier en ik tekende de schets zachtjes met potlood rondom en op de foto. Ik paste een strategie toe die ik eerder op een filmpje op Instagram zag verschijnen (@hanwriting). Die gaat als volgt: eerst kies je een naald uit waarvan je tevreden bent met de dikte zodanig dat het gaatje dat je achterlaat niet te groot of te klein is. Vooraf meet je hoelang je de afstand wilt van een gaatje tot het volgende en dan houd je je aan die afstand voor alle andere gaatjes, dit zorgt voor een keurige afwerking. Vervolgens prik je alle gaatjes vooraleer je begint met borduren, belangrijk is om er voor te zorgen dat de naald volledig door het blad gaat, dit zorgt ervoor dat de kop van de naald al door het papier is gegaan waardoor het later soepeler gaat om ook de draad erdoor te krijgen. Dit heb ik zelf pas later ondervonden, eerdere vaststellingen waren dat er daardoor soms scheurtjes in het werkje terecht kwamen en dat de draad niet genoeg opening kreeg waardoor die uitrafelt, soms knoopt en daardoor lelijk en moeilijk hanteerbaar wordt. Na het prikken van de gaatjes kon ik beginnen met borduren. Ik koos een groene kleur uit voor de garen die van het kwaliteitsmerk DMC zijn. Gaatje na gaatje borduurde ik de foto gedurende enkele uren. Het stuk schets borduren dat op de foto lag was een moeilijkere klus door de dubbele ondergrond van papier en fotopapier. Wanneer mijn draad op was, dit gebeurde zo'n zes keer, dan legde ik daar geen knoopje in maar liet ik het los achter de foto hangen. Dit om reliëf achteraan de foto te voorkomen. Knoopjes achteraan de foto zouden een afdruk kunnen achterlaten wanneer ik het werk in een kader zou hangen. Vervolgens knipte ik de vleugels uit het papier en zorgde ik voor een zo mooi mogelijke afwerking. Het resultaat:

Tijdens het borduren kwamen er verschillende melodische en harmonische ideeën in mij op. Deze verzamelde ik in een Logic document waar ik telkens extra informatie aan toevoegde. Ik dacht aan een gejaagde beat die voor mij de sfeer van die avond voorstelt, na enkele weken besloot ik zelfs om het tempo van het nummer met nog eens 20 bpm te verhogen. Dezelfde sfeerbepaling gold voor de baslijn, die besloot ik ook heel druk en zwaar te maken. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Schrijfsessie zes kwam er in augustus toen ik een solo arrangement met loopstation voor het lied wilde maken. Ik schreef toen een B gedeelte voor het lied met het kunstwerkje voor ogen.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Met het vele aantal loops die over elkaar lopen creëerde ik een opbouw die leidt naar een grote climax. [REDACTED]

De tekst die er toen bijkwam:

Draak dringt door draak dringt door draak dringt door
Als het slecht gaat dan komt hij weer tevoorschijn
Hij schuilt al jaren in mijn lijf
Ritselt rustig door en onbewust ontsnapt hij
Door mijn neus vliegt hij mijn wereld in
Verstikt mij

Video “Pepermuntjesdraak”: <https://youtu.be/RsKDrWucDOc>

1.3 MIMOSA

08/03/2023, *Gevonden te Rome - Colosseum*

Op ‘Festa della Donna’ alias Internationale Vrouwendag bevond ik me in Rome. Op deze dag zijn in Italië alle musea gratis voor vrouwen die een bezoekje willen brengen. Ik sprak af met enkele internationale studenten en we besloten het Colosseum te bezoeken. Onderweg spotten we een enorme hoeveelheid aan gele bloemetjes; die dag zagen we er wel duizenden. We spraken met de lokale bevolking en zij vertelden ons over een wondermooie Italiaanse traditie. Op Vrouwendag geven Italianen mimosabloemetjes aan vrouwen. Je geeft de bloemen aan vrouwen waar je naar opkijkt, die je inspireren of die je gewoonweg graag ziet als teken van respect en solidariteit. Het is geen romantische gift maar eerder een soort van feest in teken van vrouwzijn.

Al aanschuivend in de rij aan het Colosseum vind ik zo’n bloemetje op de grond. Ik stopte het in mijn linnen tas en nam het mee naar huis. Eens thuisgekomen besloot ik dat ik te allen koste

over deze traditie een lied zou schrijven. Deze traditie moet verder leven en ik wil de betekenis en uitvoering verspreiden overal waar ik kom; ik kon geen mooiere manier vinden dan er een nummer aan te wijden.

Ik startte, kijkend naar het bloemetje, een improvisatie van verschillende stemmen nam ik op in Logic. De melodie op de woorden: geel, groen, feest vandaag. Verwijzend naar de kleuren van de mimosabloemetjes en het feest dat toen plaatsvond. Een opname van de eerste schrijfsessie:

Een paar uur later schreef ik een heleboel tekst op in mijn notitieboekje, alle frustraties, mooie aspecten aan het vrouwzijn, het gevoel bij getuigenissen van seksuele intimidatie van mezelf en vriendinnen, hoe de situaties in andere landen enorm schrijnend zijn en hoe we met z'n allen via dagelijks protest een verschil kunnen maken. Ik schreef uren door aan de boodschap die ik met dit nummer wou brengen. Uiteindelijk koos ik er zinnen uit die voor mij mijn verhaal het beste ondersteunden.

Ik ging aan de slag en maakte een eerste versie met tekst en melodie:

<https://youtu.be/NQ7wuicU-bc>

‘k Dwaal door de straten en het schemert vrouwen kleuren de nacht
En ik schilder mee totdat de zon opkomt
‘k geef jou een bloem geurt in jouw lijf
Geel groen feest vandaag
Mimosa

Met deze tekst en bijhorende melodie was ik ontevreden, ik vond hem te cliché en het klonk niet zo vloeiend. Na enkele dagen begon ik met een tweede schrijfsessie, die verliep gelukkig wat vlotter. Na veel wikken en wegen werd dit het eerste deel van de tekst, melodie en akkoorden:

Haren gevlecht
Linten dansen in de maat van actie en protest
Vuisten gebald
Geurt middenin een bloem symbool voor vrouwen in verzet
Heel veel geluid
Ze danst in 't donker zorgeloos
Het zweet blinkt op haar huid

Schreeuwend loopt ze mee vannacht
En ik sta aan haar zij ze lacht en ze zingt
Geel groen feest vandaag
Mimosa

Het bloemetje dat ik vond was wat beschadigd en vuil geworden. In mijn gedachten zag ik het bloemetje hangen als opvulling van het afgebrokkeld deel van het Colosseum. Ik maakte een schets in Procreate en gebruikte hiervoor een foto van het Colosseum en tekende wat ik voor ogen had. Deze schets moet een oude postkaart van het Colosseum voorstellen, op de kaart zou ik de bloemetjes vastmaken, borduren en ook de stukjes die van het takje afvliegen zou ik erop borduren. Alleen vond ik nergens zo'n oude postkaart evenmin na uren snuisteren op de Porta Portese vlooiemarkt in Rome.

Pas toen ik in augustus een set moest zien te vullen voor een optreden zette ik mezelf tot het schrijven van het tweede couplet van dit nummer. Deze tekst werd er aan toegevoegd en voor deze gelegenheid schreef ik een arrangement met loopstation. Het resultaat kan je hieronder lezen:

Lijnen in 't paars
Geschilderd op een doek staan leuzen fors als martelaars
We kleuren de nacht
Voor dode monden dichtgenaaid
Hun pijn die nooit verzacht
Mimosa beveelt
Dat zij die kunnen blijven vechten
Lief en leed gedeeld

Voor de sfeer van het nummer koos ik voor alle elementen die verwijzen naar een protestmars. Op de Vrouwenmars die ik die dag meeliep werden veel leuzen gescandeerd op ritmes van percussie-instrumenten die enkele vrouwen rond hun nek hadden hangen. Wanneer ik het nummer live bracht koos ik ervoor om het eerste couplet solo met drums te brengen om het gevoel van die mars te recreëren. De melodie en tekst samen vormen een statisch geheel, de akkoorden zijn enorm repetitief en in het lied probeerde ik om een soort van leegte te scheppen dit zodat de tekst ontzettend op de voorgrond staat. Op het einde van het nummer besloot ik door middel van enkele majeur akkoorden te lenen om naar een iets hoopvollere sfeer in het nummer te reizen. Dit gedreven door de hoopvolle gedachte die ik heb bij de boodschap van het nummer.

‘Dit is mijn mimosa voor alle vrouwen’ - Marloes

<https://youtu.be/gevNe8noxHc>

1.4 RITUEEL VAN JING

‘Your path to inner peace. Relax! Soothing body cream’

Dit is de quote die me uit een kleine schrijfblokkade haalde. Op 25 april zat ik op mijn bed te schrijven aan een lied, de akkoorden had ik al en ik had een catchy melodie verzonnen die ik absoluut wilde houden. Alleen bleef ik urenlang vloeken op die tekst. Ik probeerde vele malen verschillende benaderingen, object writing sessies, brabbeltaal en die dan proberen omzetten naar woorden met dezelfde klinkers, tevergeefs want ik kwam maar niet met een bevredigende tekst op de proppen. Pas toen ik een lade van mijn kast opendeed zag ik daar een tube body crème in liggen. Mijn benen konden na de vele uren Italiaanse zon wel wat hydratatie gebruiken dus ik begon uit verveling te smeren terwijl mijn akkoordenprogressie en melodie bleven lopen. Ik las de tekst op de tube en zag deze zin: ‘Your path to inner peace. Relax! Soothing body cream’, ik begon voor de grap de tekst op de melodie te zetten. Het klonk goed en ik raakte enorm geïnspireerd. Voor mij flitsten vele beelden voorbij: een close-up van een crème die wordt uitgesmeerd op een arm, een beeld van een reclamespot waarin een waterval stroomt en een meer vol lotusbloemen. Ik begon met het opschrijven van alle ideeën die in mij opkwamen en bedacht een grote fantasiewereld die de drijfveer van het hele nummer werd.

25/04/2023, Gevonden te Rome – in de lade van mijn kast

Een paar uur later begon ik een versie in logic op te nemen. Destijds gebruikte ik niet enkel tekst van de voorkant van de tube maar ook van de achterkant. De zin: ‘Enjoy the hectic pace of everyday life, through deep relaxation and resting sleep’, gebruikte ik voor een couplet. Deze verdween uiteindelijk en verving ik door een beschrijving die ik via internet vond bij de gebruiksinstructies van het product. Omdat ik me veelal comfortabel voel bij het schrijven in mijn moedertaal koos ik voor

deze optie. De Nederlandse versie: 'Neem een momentje rust en breng de voedende crème in cirkelvormige bewegingen aan terwijl je lichte druk uitoefent'. Dit kan via deze link waargenomen worden: <https://youtu.be/0h83TNxCTRU>

Het gesproken woord in het Engels in deel één en in het Nederlands in deel twee.

Na een lange schrijfsessie met object writing technieken zoals het beschrijven van geur, smaak, gevoelens en geluiden kreeg ik de eerste goede zinnen uit mijn pen geschud. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

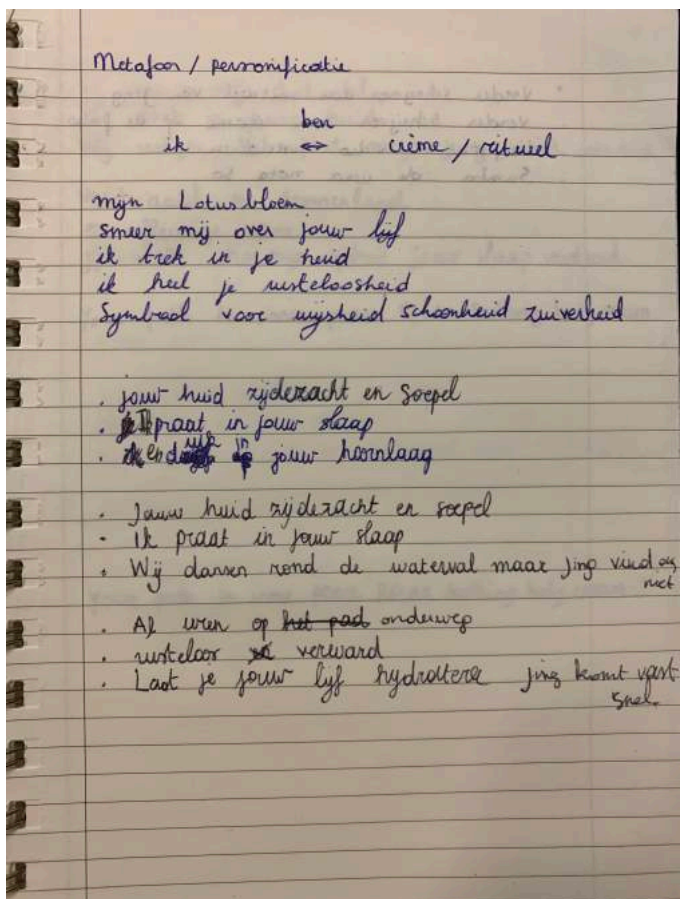
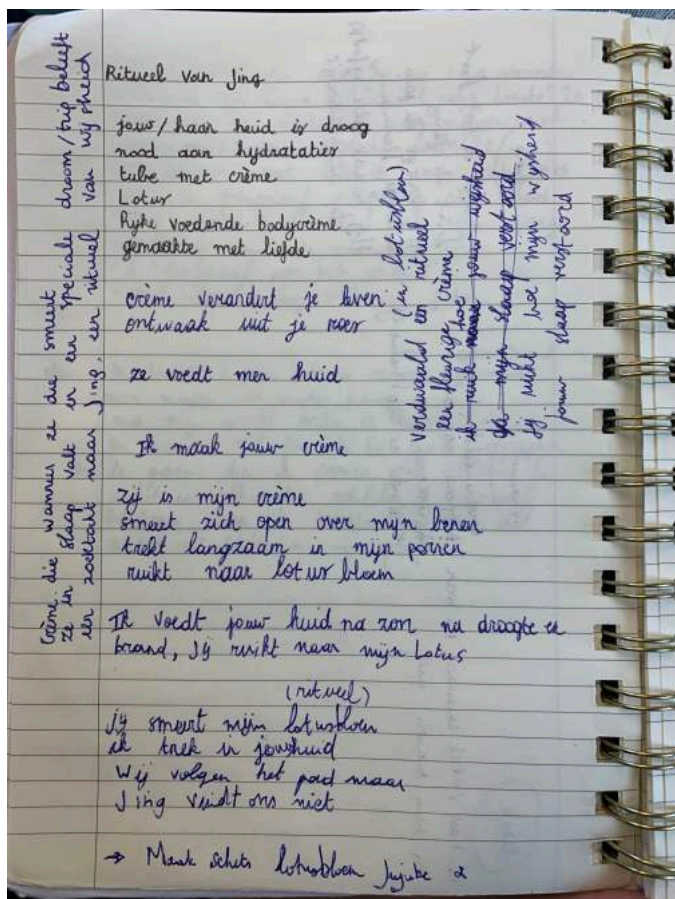
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Hieronder de eerste poging waarbij ik meteen twee coupletten aan tekst schreef.

met dit verhaal wilde ik een soort van absurd gevoel creëren voor luisteraars. Dit deed ik door middel van een ietwat bizarre akkoordenprogressie te spelen en hierover vooral gesproken woord te laten lopen. Ook wilde ik een gevoel van nieuwsgierigheid opwekken door de luisteraars iets maar niet te veel te geven. Bijvoorbeeld de tekst is redelijk beknopt en ik probeerde zoveel mogelijk interpretatie bij de luisteraar te laten, af en toe geef ik een hint welke richting ik uitga maar er liggen dan nog altijd meerdere pistes open.

Een tijdje later componeerde ik het B gedeelte. Omdat ik een nieuwe weg wilde inslaan en de eerste akkoordenprogressie even achterwege wilde laten voegde ik een andere harmonische structuur toe. Een lange zware synth sound dient als contrast met de eerste twee coupletten en ook de meerstemmigheid voegt een andere dimensie toe. Het schrijven van de tekst en zo ook het breder uitwerken van het verhaal gingen vlot.

De bijkomende tekst is hieronder terug te vinden.

Smeer mij, smeer mij oh
Smeer mij, smeer mij oh
Smeer mij, smeer mij oh

Wij vonden Jing en leven samen in verbondenheid
wij smeren crème in overvloed en dansen in een lotusbloem.

Met de korte modulatie van vier maten, een toon hoger en erna terug naar de originele toonsoort trachtte ik het gevoel op te wekken dat tussen slaap en wakker zijn zit. De persoon's droom werd gedurende die vier maten verstoord maar al snel werd die persoon terug in de droom gezogen. Hieronder de video van "Ritueel van Jing": <https://youtu.be/6hI5b4pHStc>

Jij smeert mijn lotusbloem
Ik trek in jouw huid
Wij volgen het pad maar Jing vindt ons niet
Verdwaald in dromenland

Een fleurige crème
Jij ruikt hoe mijn wijsheid jouw slaap verstoort

Your path to inner peace. Relax! Soothing body cream

Neem een momentje rust en breng de voedende crème in cirkelvormige bewegingen aan
terwijl je lichte druk uitoefent

Jouw huid
Zijdezacht en soepel
Ik praat in jouw slaap
We dansen rond de waterval maar Jing vindt ons niet
Al uren onderweg
Rusteloos verward
Laat jij jouw lijf hydrateren Jing die komt vast wel

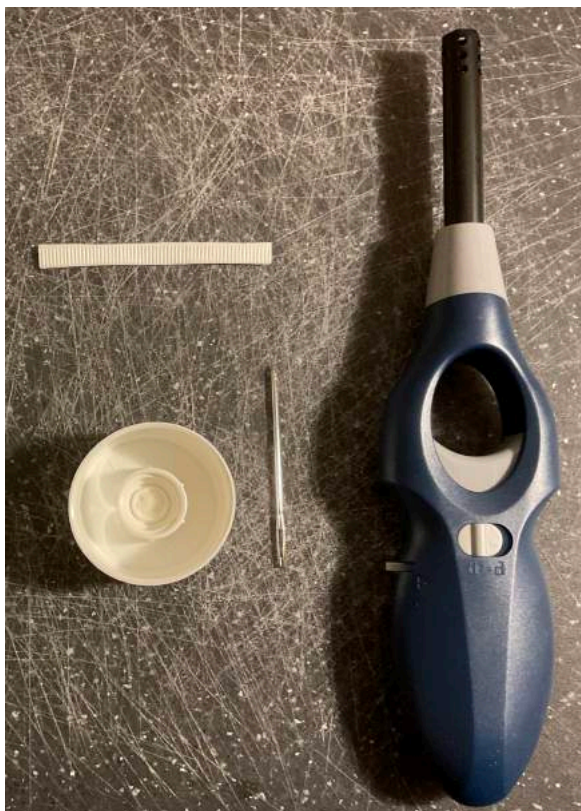
Smeer mij, smeer mij, oh
Wij vonden Jing en leven samen in verbondenheid
wij smeren crème in overvloed en dansen in een lotusbloem.
Your path to inner peace. Relax! Soothing body cream (Ritueel van Jing)

Toen ik de eerste noten van Ritueel van Jing schreef en die tube vond wist ik meteen dat ik die tube ook ging borduren. Ik had meteen al een groot plan met vele witte garen en loshangende stukjes in gedachten. Alleen had ik geen flauw idee hoe het in godsnaam mogelijk is om zo'n tube te borduren. Door deze hindernis liet ik het borduurgedeelte lang liggen. Pas toen ik in september geselecteerd werd voor de AIM awards met een groots concept rond Ritueel van Jing (hier wijd ik een volledig hoofdstuk aan bij concertervaringen hieronder) ging aan de slag met borduren. Ik schetste de tube crème die vastgemaakt zou worden aan het dak van een gebouw alsook de witte draden die uit het flesje lopen. Alleen kon ik nog steeds geen oplossing vinden voor het borduren op hard plastic. Ik dacht aan een gaatjestang die normaal gebruikt wordt om gaten in broekriemen te drukken, de gaten die zo'n tang zou achterlaten waren te groot en daarom geen mogelijke oplossing. Uiteindelijk was er een filmpje op TikTok dat me op het juiste pad bracht. In dit filmpje was er een vrouw die kleine spullen, zoals sleutels, met een karabijnhaak aan haar broek bevestigde. Ze vertelde hoe ze graag een kleine tube dagcrème aan

haar karabijnhaak wilde bevestigen. Dit deed ze door een naald heet te maken met een aansteker en vervolgens door het smeltend plastic heen te prikken. Ik rende meteen naar de Action en kocht er de benodigdheden om dit plan uit te voeren.

01/11/2023, borduurproces te Maastricht

Omdat ik het originele flesje zeker niet wenste te beschadigen gebruikte ik een testexemplaar. Dit ging niet al te vlot, na uren proberen, verbrande vingers en frustratie begon ik het eindelijk onder de knie te krijgen. Om de schets uit te voeren moest ik zoals bij de foto's eerst alle gaatjes prikken vooraleer ik aan de slag kon gaan. Bij deze tube was dat niet anders. Ik pakte de naald vast met een tangetje, vervolgens hield ik deze in de vlam van de aansteker waarop ik snel moest prikken op de juiste plek. Dit liep een paar keer mis, ik gleed

uit op het plastic en liet de naald vervolgens op mijn been vallen waardoor ik een kleine brandplek kreeg. Achteraf vond ik het dus makkelijker om al eens met de koude naald hard te duwen op het vooraf gemarkeerde puntje waar ik in ging prikken. Hierdoor ontstond er al een klein putje waardoor ik niet meer kon uitglijden. Het prikken van de gaatjes lukte tevens ook pas vanaf een tweede of derde keer herhaling van naald verhitten en prikken. Ook moest ik eerst met een dunnere naald werken omdat anders teveel plastic zou wegbranden en er dan teveel plaats voor de garens zou komen. Hierdoor moest ik bij elk gaatje nog

eens achteraf de oorspronkelijk naald door het gat rijgen. Om te weten hoe ik de tube van binnenuit borduurde moeten we even terugspoelen. Ik knipte de bovenkant van de tube open, verzamelde alle restjes crème die nog in de tube zaten, spoelde de tube uit en knipte vervolgens ook de zijkant van de testtube open. Bij de originele tube besloot ik die laatste stap niet uit te voeren voor een mooiere afwerking. Eens alle gaatjes gemaakt kon ik eindelijk aan de slag met het borduurwerk. Ik begon eerst aan het ‘Jing’ gedeelte (zie foto) en vervolgens maakte ik een stuk of tien lange witte garen vast aan de binnenkant van de tube die tevens ook door het gaatje vanonder doorliepen. Deze voorzag ik in de tube van een knoopje zodanig dat ze goed bevestigd waren. Na dit proces naaide ik de bovenkant van de tube mooi toe en bevestigde ook nog eens de draad die bovenaan aan de tube vast hangt en die uiteindelijk het plafond met de tube verbond. Hieronder staat een foto van het resultaat.

Foto door Moritz Schippers

1.5 GELUKSKOEKJE

Gevonden te Rome - Domo sushi Roma 20/04/2023

Na een gezellig etentje in een sushirestaurant in Rome met een groep Erasmusstudenten vond ik buiten aan de uitgang op de grond een lege verpakking van een gelukskoekje. Niet weten wat de boodschap was in het koekje en wie het koekje opat intrigeerde me enorm. Lange tijd zat het papiertje in mijn tas en eigenlijk was ik al vergeten dat ik het had. Toen ik een sample van mijn Songwriting docent kreeg en daarmee aan de slag kon moest ik aan het koekje denken. Ik legde het briefje voor me uit en besloot een tekst te schrijven op de melodie die ik eerder schreef. Het verhaal schetst een afspraakje tussen twee mensen in het restaurant waar ik eerder was. Waar het verhaal naartoe ging wist ik niet maar door naar de verpakking van het gelukskoekje te kijken kwam dit beeld voor ogen. De tekst die ik schreef na de eerste schrijfsessie:

Woensdag restaurant
Voeten onder tafel ze neemt mijn hand
Rekening gevraagd
Ober neemt mijn kaart en geeft mij iets
Glimmend goud papier
Lijnen rood versierd
Schrift in 't Chinees
Het koekje breekt

Een weekend later sprak ik een vriend van me. Ik liet hem de tekst horen, hij was kritisch over de tekst wat maakte dat ik dit beginsel van een compositie ongeveer een jaar liet liggen. Pas wanneer ik uit tijdsnood heel snel repertoire moest toevoegen aan mijn programma kwam ik in mijn mapje in Logic deze schets tegen. Ik hoorde het stukje terug en ondervond dat ik het nog steeds leuk vond klinken dus ik besloot het verder uit te werken. Nu is het tevens de favoriete compositie van mijn bandleden. Ook dit was een leerproces, niet iedereen zal mijn muziek leuk vinden en daar probeer ik vrede mee te hebben.

In maart 2024 begon ik met meerdere schrijfsessies. Ik hield wederom het glimmend papiertje voor me en verzon een toevoeging aan het verhaal. [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Wat betreft melodie besloot ik het refrein telkens zonder tekst te laten. [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] Welke boodschap zat er nu net in dat koekje waar ik enkel de verpakking van terugvond?

Na lang puzzelen werd dit de tekst en muziek:

<https://youtu.be/18mQW84sq98>

Slenterend over straat
Handen in mijn haar
Ze lacht zo lief
Smakkend vreet ze voort

Krakend zoet verdriet smelt op haar tong
't Proeft een beetje gek
Wellust overheerst dit smaakt naar meer
Het koekje smeekt

Languit op mijn bed
Opgeblazen buik vol intellect
Staart ze naar mijn mond
Ogen wijd gesperd
Ze likt haar lip
Spijsvertering schrikt
Levenswijsheid in 't kwadraat ze slikt
Het koekje spreekt

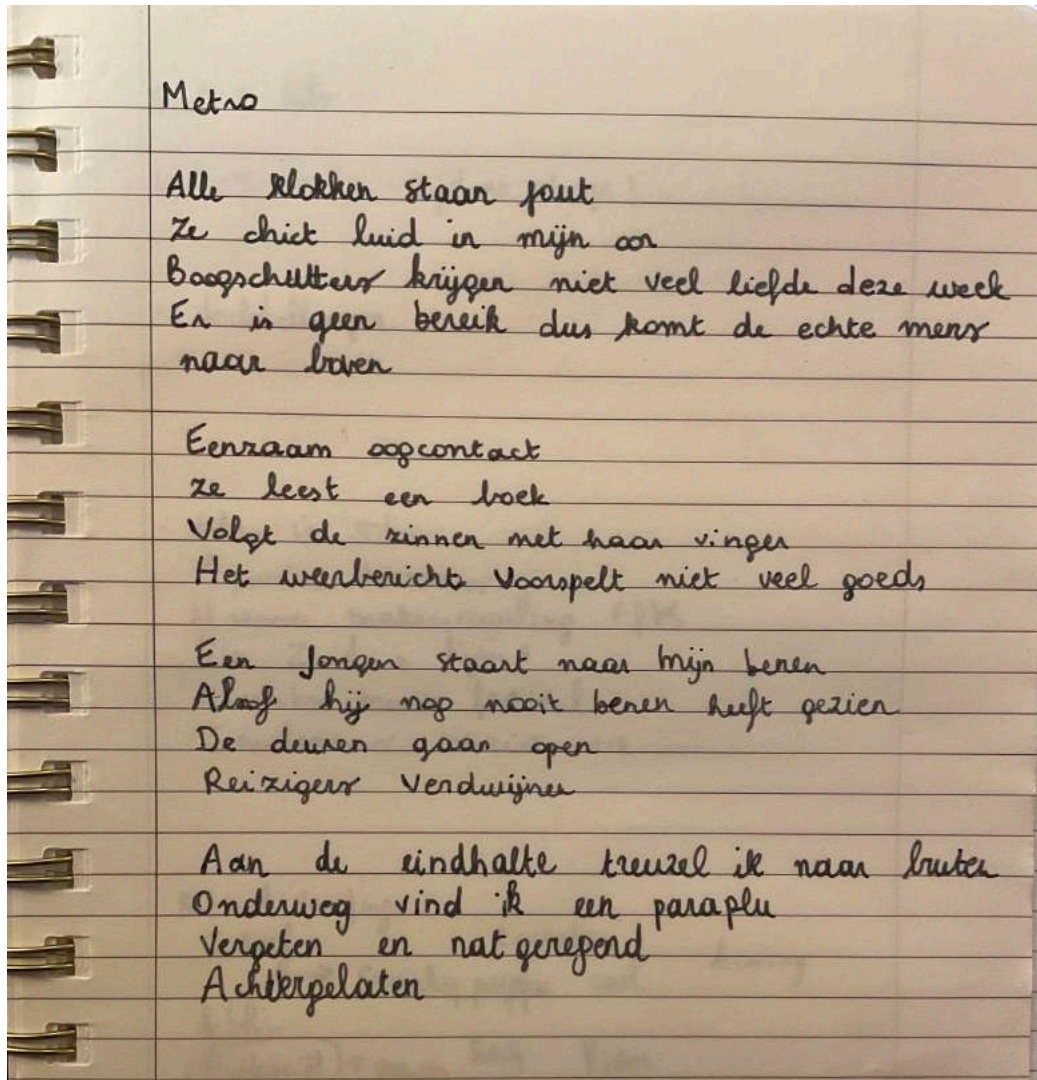
1.6 PARAPLU

08/04/2023

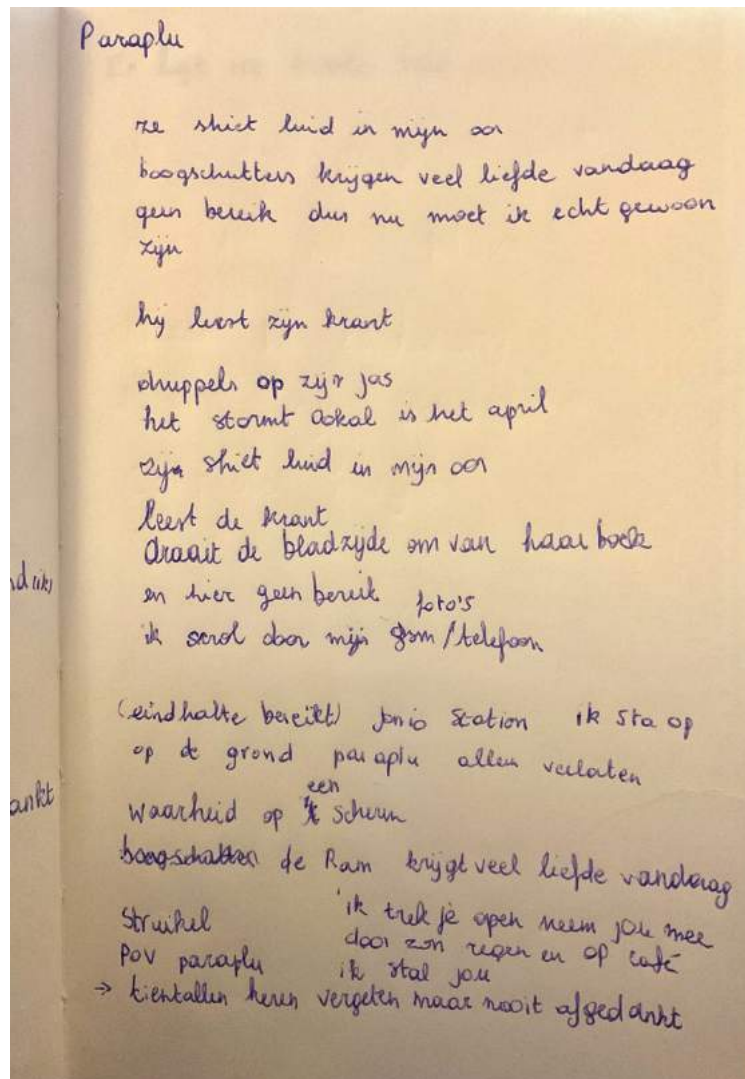
Rome - Metro eindhalte Jonio

Tijdens mijn Erasmus-uitwisseling in Rome woonde ik in Monte Sacro, een buurt in het Noorden van de stad. 'Jonio', de naam van de metrohalte om de hoek van mijn kot, is ook de eindhalte van de metrolijn die verschillende delen van de stad verbindt. Onderweg naar het centrum van Rome waar ik heb afgesproken met een vriend vond ik bij de eindhalte een achtergelaten paraplu. Het regende pijpenstelen die dag en ik had nog geen paraplu aangeschaft wegens de limiet aan kilo's die ik mee naar Rome kon nemen. Dus ik zag mijn kans om doorweekte kleren te vermijden en nam de paraplu met me mee. Op de terugweg nam ik mijn boekje bij de hand en begon te schrijven over de paraplu. Onderstaande tekst is een observatie waarvan vele woorden terugkeren in de huidige tekst van de compositie.

Tijdens het schrijven van de compositie volgde ik het gevoel dat ik bij de paraplu had en de herinnering van die dag die eraan verbonden is. Een melancholisch maar luchtige sfeer, een nieuwe reisgenoot, een open gevoel, regenachtige dag en de mensen in de metro. Deze elementen heb ik proberen toe te voegen aan het lied. In de compositie schreef ik een ritmisch patroon dat ik klakte met mijn tong wat met het effect 'Preamp' op Loopstation BOSS RC-505 klonk als regen. Voor de akkoorden zocht ik naar een lichtig en melancholisch geluid dat ik improviseerde in een schrijfsessie met loopstation. Eens ik tevreden was met de lijntjes in de loopstation ging ik over naar het schrijven van de tekst en belandde in een nieuwe diepere schrijfsessie. Onderstaande afbeelding was het resultaat na een tweede schrijfsessie.

Tijdens het schrijven maakte ik enkele aanpassingen in de tekst. Niet alle woorden klinken goed en ook de klemtonen moeten mooi samenvloeien met de melodieën. Hiervoor paste ik bijvoorbeeld 'boogschutters krijgen niet veel liefde deze week' aan naar 'de ram krijgt veel liefde vandaag'. Zo kreeg ik nog steeds de boodschap dat de horoscoop in de metro geprojecteerd werd en klonken de woorden wel goed op de melodie.

Voor het B gedeelte van het lied probeerde ik een nieuwe dimensie te creëren. Deze gedachtengang kwam pas na een paar maanden in mijn hoofd wonen. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] Onderstaande tekst is de voorlopige tekst en audio van 'Paraplu' en deze link gaat naar de opname met Loop Boss RC-505:

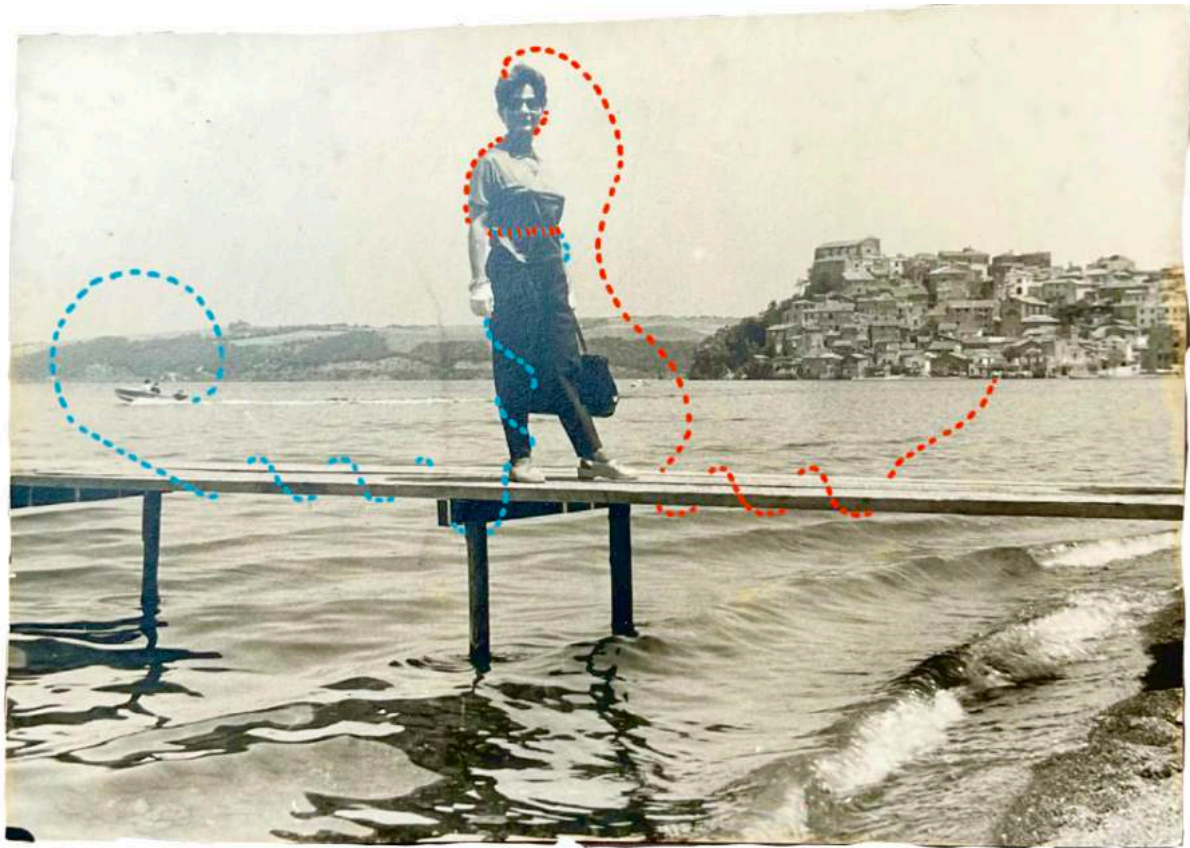
https://drive.google.com/file/d/1yGhOVfQ4WYK4gogbOJVx72zrj9R-QnYZ/view?usp=share_link

Druppels op zijn jas
Het stormt ookal is het april
Ze chiet luid in mijn oor
Draait een bladzijde om van haar boek
Hier is geen bereik
Gedachten dawelen af

Waarheid op een scherm
De ram krijgt veel liefde vandaag
Eindhalte bereikt
Jonio station ik sta op en
Struikel voor mij ligt een paraplu op de grond

Reis met mij
Terug in de tijd
Toen ik nog van jou was
Reis met mij
Ik volgde jouw leven
Tientallen keren vergeten maar nooit afgedankt

1.7 STEIGER

25/05/2023, gevonden te Porta Portese Rome

Het is een warme zomerzondag en het kwik steeg die dag in Rome tot een mooie 30 graden. Ik maak me 's ochtends vlug klaar om een bezoek te brengen aan de rommelmarkt bij Porta Portese. Er staan wel honderden kraampjes en ondanks de hoge temperaturen ziet de markt al snel zwart van de mensen. Ik kwam een kraampje tegen met een lieve Italiaanse vrouw, ze had veel oude foto's en postkaarten te koop. Lange tijd bleef ik bij het kraampje hangen en koos ik een tiental foto's uit die me opvielen. Waaronder deze foto:

De foto sprak me aan, de blik van de vrouw, het pittoreske dorpje op de achtergrond, de steiger en de speedboot. Ik begon deze keer met een schets in Procreate, ik begon met tekenen en het idee om een gekrulde lijn rond de steiger te verbinden met de vrouw kwam al snel in me op. Toen kwam de ingeving om de lijnen door te trekken naar de speedboot en het dorpje en op dat moment begon ik een verhaal te zien. Ik maakte de schets snel af zodat ik aan een tekst kon beginnen schrijven.

Tijdens de eerste schrijfsessie schreef ik een tekst vanuit het perspectief van de vrouw. Nog geen poëtische tekst maar eerder een soort van brain drain om een concept uit te werken. De tekst omschrijft het gevoel van de vrouw op de steiger. Een tweestrijd tussen het kiezen voor enerzijds de speedboot [REDACTED] en anderzijds het dorpje [REDACTED]

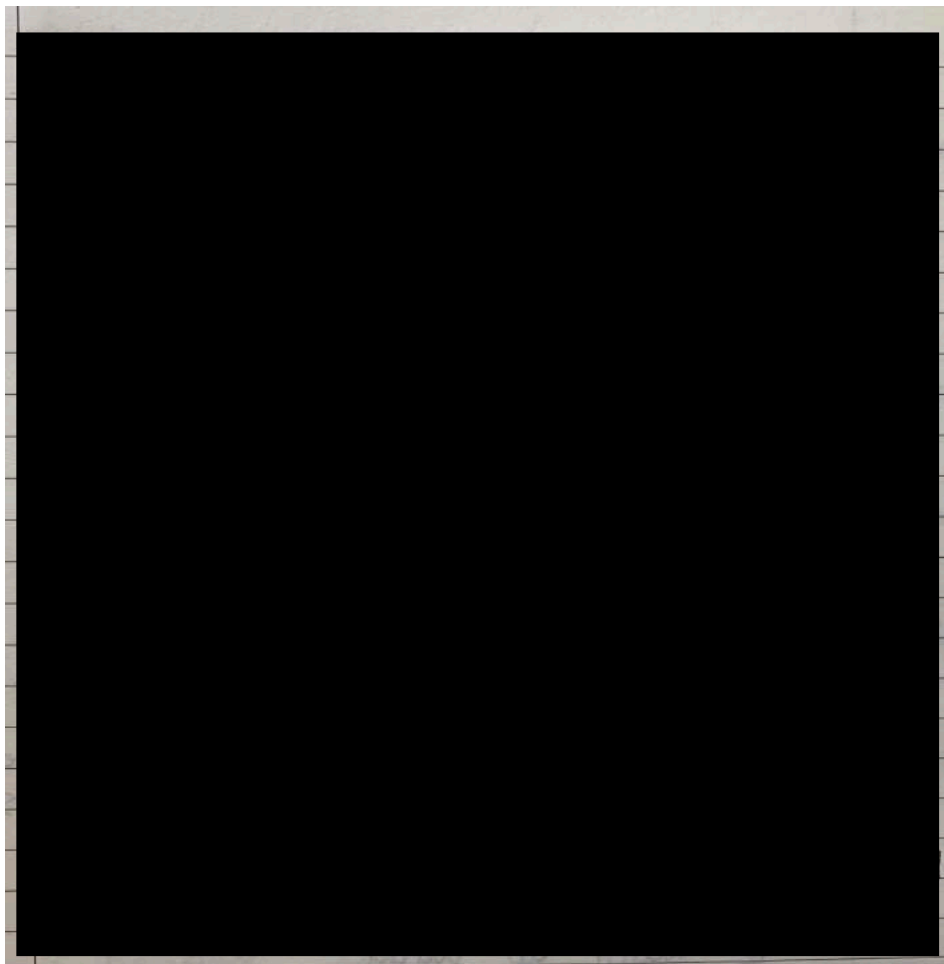
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

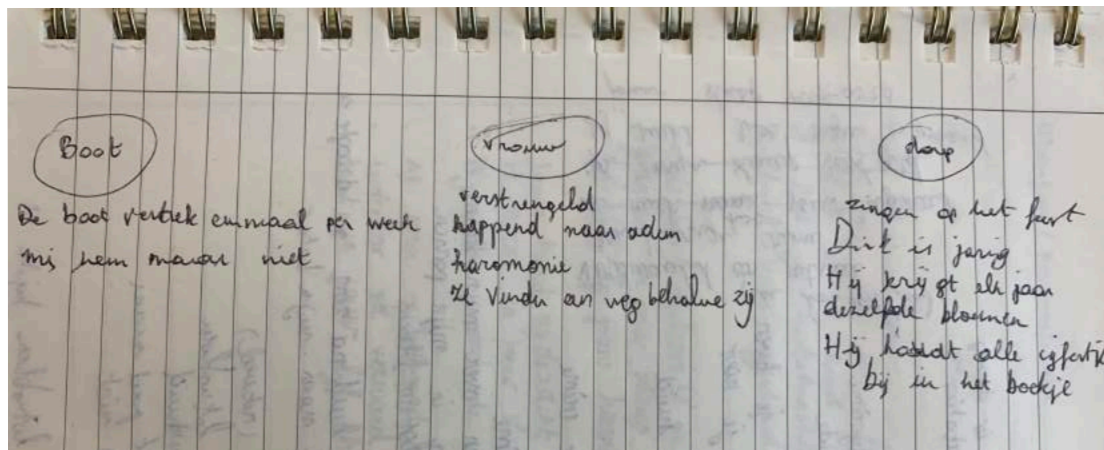
Wat betreft het muzikale gedeelte ontstond er een idee door eerst na te denken over een arrangement. Ik dacht na over hoe ik deze boodschap via melodische en harmonische informatie

kon overbrengen. Ik kwam met het idee om de verschillende delen van de compositie te laten bepalen door de fase binnenin een van de twee keuzes en de fase van het staan op de steiger.

De vorm zou er dus als volgt kunnen uitzien: Couplet 1 - boot perspectief, Refrein - vrouw perspectief, couplet 2 - dorp perspectief en B gedeelte - een gemaakte keuze of een vraagstelling.

Dit project zit nog in een beginfase, ik streef ernaar om met dit concept verder aan de slag te gaan.

Om te achterhalen of waarnemers een bepaalde boodschap bij mijn schets zien startte ik met het rondvragen naar interpretaties van mensen in mijn vriendenkring. Ik kreeg veel verschillende interpretaties, bij allen bleef het onderwerp oud/jong en vrijheid/keuzes maken terugkomen. Alle interpretaties lagen redelijk dichtbij de boodschap die ik trachtte over te brengen. Hieronder zijn twee interpretaties terug te vinden:

“Wat ik zie is een mens die geboren wordt uit het water, alles is nog mooi blauw. De brug zie ik als het leven en hoe verder de persoon op de brug gaat hoe ouder die wordt, men raakt uit het water. Ik zie links jongheid en rechts ouder worden. Misschien is het zo dat hoe meer men over de brug loopt hoe minder nat men wordt.”

“Ik zie die boot als iets avontuurlijks. De vrouw lijkt daar wel aan verbonden te zijn maar ze staat er met de rug naar toe. En ze is ook verbonden met de stad dus ik zie dat als ze blijft liever in de veilige omgeving. Ze kiest hier bewust voor want ze staat er vrij zelfverzekerd.”

1.8 VERKEERDE BESTELLING

06/03/2024

Maastricht - Café Zondag

Het is een druilerige woensdag. Ik besloot een koffie te gaan drinken in mijn favoriete café 'café Zondag'. Vaker kom ik hier om teksten te schrijven, mensen te observeren en drankjes met vrienden te drinken. Op die ene woensdag zat ik naast een koppel en observeerde ik hun gedrag. Ze praten maar niet echt, de spanning is te snijden en hun blikken zeggen maar één woord: frustratie. Ik nam onderstaande notities en schreef hier enkele dagen aan verder. Alsook nam ik de rekening mee die het koppel achterliet om er vervolgens een borduurschets van te maken.

Na het schrijven van de eerdere tekst maakte ik een selectie van de woorden en zinnen die ik wilde gebruiken in het nummer.

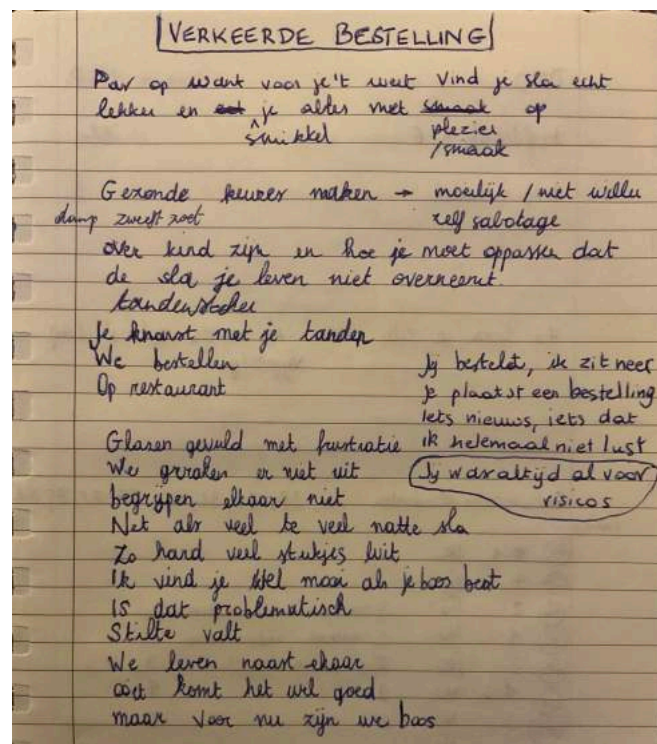

Foto notities verhaallijn

Tijdens de tweede schrijfsessie voegde ik meteen een melodie toe. Belangrijk voor mij was om de ongemakkelijke stiltes om te zetten in een muzikaal gegeven. Met dit in gedachten liet ik ook veel rust tussen de woorden. Ik componeerde dit stuk met loopstation waardoor ik verschillende lagen tekst opnam die door elkaar heen liepen tijdens het B gedeelte. De voorlopige tekst:

Jouw handen
Strak
Rond jouw kop thee
Je doet alsof je luistert
Damp
Zweeft zoet langs neuzen pratend over 't weer
Alles wat je hoort eet je op
Geen kruimel over
Op mijn witte lege bord

Ik bestel altijd hetzelfde
Anders stelt het teleur
Welk gerecht breekt jouw eenzaamheid
Ik bestel, jouw eenzaamheid breekt altijd hetzelfde anders stel ik teleur

Een beeld dat meteen in mij opkwam was het borduren van hun rekening. Ik zag hun silhouetten geborduurd door de rekening en maakte een schets. Tijdens het schetsen kwam er een tekst voor het tweede couplet in me op. Hieronder de schets en tekst voor het tweede couplet.

Jouw woorden
Zacht en gemeen
Je snijdt en snijdt maar verder
Los
Door alle spanning smeer je doodverveeld

Alles wat je spuwt drink ik op
Glas vol frustratie
Barst bij elke slok

Ik bestel altijd hetzelfde
Anders stelt het teleur

Link naar de opname van “Verkeerde Bestelling”:

<https://youtu.be/5tzF5mONF8c>

1.9 SCHERMEN

Gevonden op de zolder van Conservatorium Maastricht

Een voorwerp dat in september 2023 mijn pad kruiste was dit schermmasker. Het afdelingshoofd van de Docent Muziek opleiding liep rond op het Conservatorium met dit masker in zijn handen. Het voorwerp intrigeerde me en ik sprak hem aan, hij zei dat hij dit masker op de zolder van het Conservatorium had gevonden. Hij wist van mijn onderzoek en ik vertelde dat het voorwerp tot mijn verbeelding sprak en dat dit een leuk object zou zijn om te borduren. Hij schonk het voorwerp aan mij; ik nam het mee naar huis en besliste om bewust

het maakproces te beïnvloeden. Bij de vorige voorwerpen, zoals ik eerder aanhaalde in de methode, begon ik telkens het proces met een compositie element of met een schets. Nog nooit startte ik roekeloos zonder idee of schets met borduren van het voorwerp. Dit voorwerp leek me ideaal om eens volledig onvoorbereid te starten aan een werk. Ik koos enkele kleurtjes uit mijn etui met garen en besloot een diagonale lijn door te trekken van rechts bovenaan het masker naar links onderaan. Toen kwam de idee om de kleuren af te wisselen en hetzelfde proces telkens te herhalen bij de volgende lijn gaatjes. Wegens tijdsgebrek geraakte ik maar tot dit deel van het proces. Een tekst of andere compositie elementen kwamen tot nu niet in mij op tijdens het borduren.

1.10 CONTROLE KWIJT/VLEZIG EN GEZOUT

Deze snee hesp dat net iets te lang in mijn koelkast lag werd op een dag in december een inspiratie voor het schrijven van een tekst. Ik kreeg het beeld voor ogen van een vrouw die 's nachts op straat lastig werd gevallen door een man op weg naar huis. De tekst schreef ik vanuit het perspectief van de belager.

Straat na straat
Vlezig en gezout
Scheur het laatste randje vet van je af

Nacht na nacht
Op maaltijdjacht
Flos mijn tanden van de vorige hap

Snee na snee
Land je op mijn bord
Nee geen vegi vanavond 'k eet je traag op

In het latere hoofdstuk 'Tekstinterpretaties' beschrijf ik hoe deze tekst op een ongewenste manier werd geïnterpreteerd. Hierdoor kwam mijn creatief proces vast te zitten en ging ik aan de slag met een schone lei.

Na het creëren van een heftig stuk muziek samen met mijn band, geïnspireerd door "Hype the Funk – Sciencefiction" besloot ik een tekst te schrijven, opnieuw vanuit het stukje vlees en het thema van straatintimidatie dat het in me opriep. De tekst en audio:

<https://youtu.be/jhuaEt1KYvs>

Je stem greep me vast
Hield me klem
In bedwang
Niet mijn schuld
Controle kwijt

De beslissing om telkens hetzelfde stuk tekst te laten terugkeren en de intentie, aantal stemmen en effecten telkens te vermeerderen slaat op de frustratie die bij de vrouw telkens toeneemt wanneer ze weer eens nagefloten, betast of achtervolgd wordt. Bij dit stuk probeerde ik een

gejaagde sfeer te creëren met verwijzing naar een achtervolging of gejaagd gevoel om zo snel mogelijk uit een onveilige situatie trachten te ontsnappen.

Uiteindelijk moeten de twee stukken samenkomen. Het wisselend perspectief wil ik zeker aan bod laten komen en ik ga aan de slag met het schrijven van een melodische/harmonische context die de eerste tekst extra zwaar maken.

Tot slot dacht ik eraan om het stuk vlees te borduren, alleen was de tijd me voor en moest ik het stuk weggooien. Ik denk eraan om een nieuwe snee te borduren en goede foto's maken van het resultaat voor het stukje slecht wordt. Een ondergrond van vlees borduren is een uitdagend gegeven, alsook het borduren van objecten met een houdbaarheidsdatum. Ik kijk ernaar uit om dit plan in de toekomst uit te voeren.

2. CONCERTERVARINGEN

De vierde deelvraag die ik in dit onderzoek trachtte te beantwoorden stelt het volgende:

Hoe giet je het resultaat van de geborduurde “verloren voorwerpen” met de composities op liedteksten in een presentabel artistiek product; welke mogelijkheden zijn er?

Deze vraag beantwoorden werd een heuse zoektocht. Omdat ik mijn focus probeerde te verspreiden over de verschillende aspecten van het onderzoek bleef er vaak te weinig tijd over voor deze deelvraag. In de toekomst wil ik graag meer gaan experimenteren met de verscheidene vormen waarop mijn werk tijdens live optredens tentoon kan gesteld worden. In de eerder besproken methode haalde ik aan dat ik tot nu toe twee verschillende opties heb onderzocht. Enerzijds de installatie met de tube body crème en anderzijds de live projecties. Bij het prille begin van mijn onderzoek maakte ik ook een video waarin ik een derde optie verwerk; deze zal ik hieronder ook bespreken.

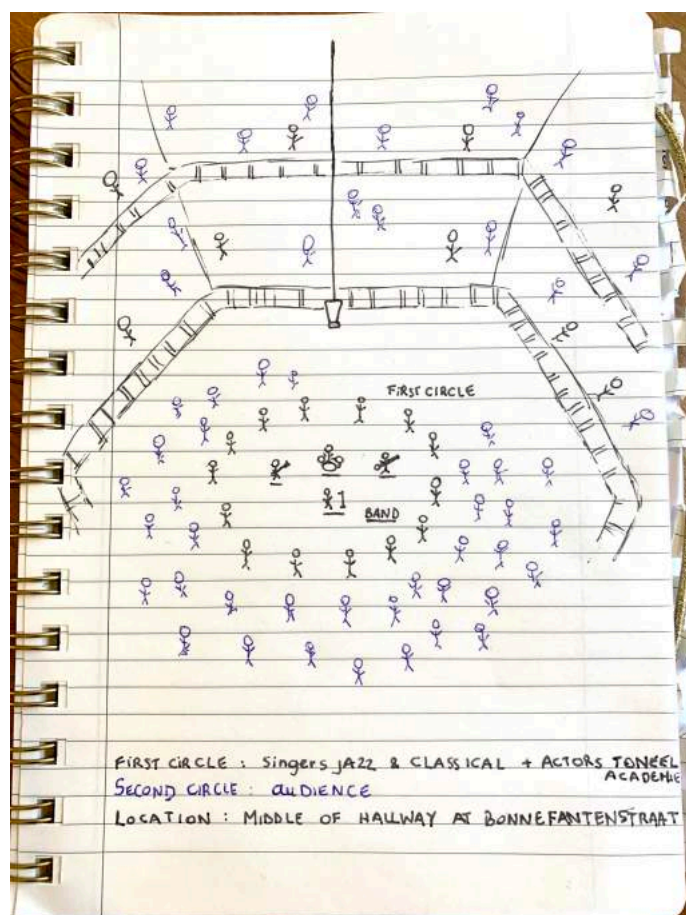
2.1 AWARDS FOR INNOVATION IN MUSIC

In september 2023 hoorde ik over een competitie die van Conservatorium Maastricht uit georganiseerd wordt. Een wedstrijd waarbij conservatorium studenten de uitdaging aangaan om een innovatieve muzikale voorstelling te creëren. Dit klonk me als muziek in de oren en ik legde meteen de link met de compositie 'Ritueel van Jing' die ik eerder dat jaar schreef. Dit gaf mij de unieke kans om een interdisciplinair concept uit te werken en om mijn borduuruitkomst te verwerken in de voorstelling.

Eerder in hoofdstuk 1.4 Ritueel van Jing beschreef ik hoe de compositie tot stand kwam en hoe het borduurwerk in zijn werk ging. In dit hoofdstuk beschrijf ik het denkproces, uiteenzetting en interpretatie van het voorstellen van het artistiek product.

Toen ik nadacht over hoe ik die kleine tube crème verwerkt zag in een muzikale voorstelling was ik vastberaden dat dit moest lukken. De crème moest als iets enorm belangrijk en groots voorgesteld worden. Het moest niet zomaar even passeren in de voorstelling maar een waardige plek krijgen waar het voorwerp door alle omstaanders zichtbaar zou zijn. Ik dacht aan een hoge witte sokkel met enkele spots die het geheel verlichtten. Maar dit leek me net iets te statisch dus ik piekerde verder. Uiteindelijk kreeg ik mijn eureka moment op de trein tijdens het schetsen op papier. Ik tekende de inkomhal van de klassieke afdeling van Conservatorium Maastricht en dacht aan de verschillende verdiepingen waarover het gebouw beschikt. Toen kwam ik met het idee om de tube crème met een lange draad te bevestigen aan het plafond van de bovenste verdieping en de tube ter hoogte van de eerste verdieping te laten hangen. Later kwam het idee om witte draden uit de tube te laten stromen en die te verspreiden over verschillende verdiepingen. Hieronder, de schets die ik maakte tijdens de treinrit:

Schets AIM 09/'23

Ik schreef me in met dit concept en werd gekozen tot finalist, dit betekende dat ik het hele concept in een kleine maand tijd moest realiseren. Dit was een enorm leuke uitdaging die ik met plezier aanging.

De tube die omhoog hangt moet het middelpunt van de belangstelling zijn. Het moest voor mij lijken op een groot ritueel, een aanbidding van Jing. De volgelingen van Jing die tevens in de compositie een grote rol krijgen in het B gedeelte, vertolkte ik naar performers van Toneelacademie Maastricht. Zij probeerden tijdens de voorstelling het publiek te overtuigen om deel te nemen aan het ritueel. De draden die uit de tube komen maakte ik vast aan de acteurs en bandleden, dit verbond ons allen met 'Jing'. Half September kwam het idee in me op om per draad er voor te zorgen dat die nog vastzit aan de bol wol. Zodanig dat het publiek het kunstwerk kon afmaken door de bollen wol naar elkaar te gooien. Dit zou dan een groots spinnenweb creëren dat zowel performers, band, publiek en Jing aan elkaar verbindt. Alleen toen ik hier langer over nadacht beseftte ik dat hier teveel risico's aan verbonden zaten. Nadelig waren de tijdslimiet van tien minuten en onveiligheid door de draad die als er te hard aan getrokken zou

worden de tube misschien naar beneden haalt of het werkje beschadigt. Om de tube te belichten leende ik een pinspot zodanig dat het flesje genoeg belangstelling kreeg. Voor het werkje zelf gebruikte ik DMC-kwaliteitsgaren en voor de draden die uit het werkje hingen gebruikte ik een stevige wollen draad.

Enkele dagen voor de voorstelling kreeg ik de informatie dat wegens veiligheidsredenen mijn werkje niet mocht blijven hangen gedurende de dag. Alsook moest ik het materiaal doorgeven waarmee ik de tube zou vasthangen. Dit mocht wegens brandveiligheid geen wol of andere brandbaar materiaal zijn. Ik haastte me dus naar Gamma en kocht een dikke staaldraad, deze probeerde ik twee dagen vooraf vast te maken aan de balustrade op de hoogste verdieping. Die draad spande ik van de ene balustrade naar de andere en de tube hing vast aan het midden van die staaldraad zodat die mooi in het midden naar beneden hing. Alleen kon ik die dikke draad moeilijk knopen en lukte het niet om er spanning op te krijgen. Ik had dus schrik dat die kabel niet goed genoeg bevestigd zou zijn en dat de hele installatie elk moment naar beneden zou kunnen vallen. Na een moment van paniek vervrouwde ik mezelf en sprak ik met een paar mensen in mijn omgeving. Ik pleegde een paar telefoontjes en besloot dat de beste oplossing zou zijn op dit aan te pakken met spankabels. Die moest ik nog een dag van te voren weten te vinden. Ik nam wederom de fiets naar Gamma en kocht er twee kleine spankabels die ik de avond zelf nog eens als test bevestigde en gelukkig met succes.

Diezelfde avond deed ik een test uitvoering met een vriendin. We knipten de draden lang genoeg af zodanig dat ze de ideale lengte kregen tot de begane grond of de eerste verdieping. We probeerden verschillende hoogtes uit en waren na enkele uren zwoegen en zweten tevreden met het resultaat. We haalden het kunstwerk terug naar boven en bergden alle draden, kabels en ander materiaal op.

17 November, de dag van de voorstelling, stond ik vroeg op om me goed voor te bereiden op de voorstelling. Ik trok naar het schoolgebouw en begon rustig met de installatie van de tube. Bij het opruimen de dag vooraf was er iets misgelopen. De draden waren allemaal door elkaar verstrengeld geraakt in de tas waar ik het werkje in bewaarde. Ik begon dus met het ontwarren van de draden. Eerst was ik optimistisch maar na een uur ontrafelen kreeg ik toch enorme zenuwen. Uiteindelijk lukte het me met de hulp van wat klassieke studenten om in twee uur het hele werk te ontknopen. Gelukkig was ik die dag vroeg aanwezig en dit is dus zeker iets wat me nooit meer zal overkomen, volgende voorstelling zorg ik ervoor dat alle draden strikt gescheiden blijven zodanig dat ze niet kunnen verstrengelen.

Om de ervaring nog net iets unieker te maken wilde ik bij mijn publiek zoveel mogelijk zintuigen triggeren zoals ik dat ook probeer in mijn teksten. Ik besloot om de performers crème

te laten ronddelen aan het publiek. Bij aanvang van de voorstelling kreeg iedereen in het publiek een kleine hoeveelheid crème die ze konden uitsmeren op hun handen. De tubes heb ik de week van de voorstelling samen met een huisgenoot geschilderd. In de toekomst denk ik erover om tubes crème als merch na voorstellingen te verkopen.

Het resultaat van die avond gaf mij enorme voldoening. Alles liep volgens plan en zag er net zo uit als ik me had ingebeeld. Ik droom ervan om een videoclip te maken van het hele concept.

foto door Frank Hirschhausen

2.2 JAZZ NIGHT @ AINSI MAASTRICHT

Op 24 november 2023 speelde ik met mijn duo “Marloes & Mike” op de Jazz Night van Conservatorium Maastricht in AINSI. Met dit duo bracht ik die avond enkele composities die resulteren uit dit onderzoek. Voor twee nummers probeerde ik een eerste keer om foto’s van de kunstwerkjes te projecteren. Deze werden video’s; de eerste video, een steeds herhalend beeld van een paar seconden van de tube body crème, in het groen belicht met de witte draden bengelend uit het werkje. De tweede video werd een lange zoom in op de man die de hoofdrol speelt op de pepermuntjesdraak foto. Voor een eerste poging waren mensen redelijk enthousiasast over de beelden, een booker die ons later inhuurde voor een concert gaf aan dat dit

een leuke extra was aan de voorstelling. Achteraf kreeg ik de feedback dat de zoom in op de man te lang duurde en daardoor zijn effect verloor. Het beeld van Ritueel van Jing maakte ik verticaal met mijn telefoon, pas later beseftte ik dat dit eigenlijk een horizontaal beeld moest worden. Ik probeerde het toch te gebruiken; reacties klonken gemengd. Sommigen vonden het amateuristisch, anderen vonden het helemaal samengaan met de sfeer van het project. Verder was de video van de tube crème iets te kort waardoor het te repetitief werd. Met deze feedback ben ik aan de slag gegaan voor verdere concerten met projecties.

2.3 JAZZ AWARDS @ KUMULUS WEST MAASTRICHT

1 maart 2024 debuteerde ik met mijn band “Loes+” als finalist op de Jazz Awards in Theaterzaal Kumulus West. Met “Loes+” speelde ik drie nummers die resulteerden uit het onderzoek waaronder de twee eerder besproken stukken hierboven. Bij “Pepermuntjesdraak” koos ik deze keer voor een snellere zoom in en daarna een tragere zoom out. Deze keer zat deze wel goed en kreeg ik mee vanuit het publiek dat dit deze keer beter lukte. Voor “Ritueel van Jing” bedacht ik een ander plan en maakte een nieuwe foto om deze ook als zoom in en out te gebruiken. Alleen was de kwaliteit van de foto niet subliem en werd de tekst minder goed leesbaar door het vervagen van de pixels. Op foto's van die avond is de tekst zichtbaar maar ik betwijfel of de laatste rijen dit goed konden lezen. Verder hergebruikte ik de geschilderde flesjes van de eerdere AIM awards voorstelling. Deze keer deelde ik geen crème uit aan het publiek maar liet ik iedereen in de band bij aanvang van het nummer demonstratief hun handen insmeren met crème. Hierover kreeg ik de leuke reactie van mensen op de voorste rijen dat ze de crème konden ruiken. De avond zelf kreeg ik de feedback van een jurylid dat de beelden een aangename toevoeging waren. Alsook kreeg ik een waardevolle opmerking van een toeschouwer die “Ritueel van Jing” fantastisch vond. Hij vertelde hoe hij zich voelde alsof hij in een trippy reclamespot was terechtgekomen. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Loes+ nam tevens de publieksprijs mee naar huis!

foto door Frank Hirschhausen

2.4 PEPERMUNTJESDRAAK TEKSTVIDEO

Na het borduren van “Pepermuntjesdraak” experimenteerde ik voor het eerst met het verwerken van het fysieke kunstwerkje naar een vorm die ik kon presenteren aan mijn doelpubliek. Omdat ik nog niet veel van mijn artistieke plannen deelde met mijn naasten besloot ik een promotievideo te maken voor mijn Facebook- en Instagram-account. Voor het maken van deze video schakelde ik de hulp in van mijn goede vriendin Lyra. Ze hielp mij met het uitvoeren van wat in gedachten had: een korte tekstvideo met alle letters in hetzelfde groen als het borduursel. We creëerden een witte achtergrond om plaats te maken voor de woorden die achteraf zouden verspringen op de verschillende witte gedeeltes in het beeld. Ik speelde met verscheidene liggingen en overgangen. Het resultaat van de video leek me aardig, alleen ondervond ik al snel dat ik naar meer vernieuwende oplossingen op zoek moest gaan. Om deze onderzoeksvraag te beantwoorden wilde ik net iets meer buiten de gebaande paden treden. De video:

<https://www.youtube.com/watch?v=Jrx5rE-iPb4&list=PL5IpvZIE9INnvsmxzmPsbRMUK2-MZ3a-6&index=2>

3. LYRICS LABORATORY

In december 2022 gaf ik mijn workshop “Lyrics Laboratory” aan studenten van het Conservatorium in Maastricht. De workshop bestond uit drie delen: 1. Object writing, 2. Creating Metaphors en 3. Lost & found writing. Die laatste is mijn techniek; deze is tevens een resultaat uit mijn onderzoek. Omdat ik uit intuïtie telkens weer naar deze manier van schrijven ging leek het mij een leuk experiment om deze oefening meteen te implementeren in de workshop. De oefening gaat als volgt:

1. Neem pen en papier bij de hand en zorg ervoor dat je een voorwerp hebt dat je recent vond. Belangrijk is dat je niets af weet van de geschiedenis van dit voorwerp zodat er genoeg vrije ruimte is voor interpretatie.
2. Staar naar het voorwerp en schrijf alles wat in je opkomt neer. Zorg ervoor dat je een concept of verhaal creëert rondom het object.
3. Na tien minuten stop je de sessie en onderlijn je de woorden of zinnen die je interessant vindt.
4. Met deze woorden ga je aan de slag. Wees speels en probeer de gekste combinaties uit, voeg woorden toe indien je dat nodig vindt. Uiteindelijk breng je dit samen tot een gedicht.

Deze techniek viel in goede aarde; de deelnemers schreven enthousiast hun eigen interpretaties bij de foto die ik meenam als voorwerp. Een deelnemer gaf aan dat het haar enorm inspireerde om verder te schrijven; ze vond het jammer wanneer de oefening eindigde. Andere deelnemers schreven heel uiteenlopende teksten; sommigen vonden het omzetten naar een gedicht een moeilijk gegeven. Ik dacht eraan om een tussenstap toe te voegen zodat de stap naar een gedicht schrijven net iets kleiner wordt. Een tussenstap zou kunnen zijn: schrijf een lijst van associaties die je linkt aan de foto en het verhaal dat je erbij verzong. Om te weten of dit een goede tussenstap is moet ik het nog eens met een groep uitproberen en samen reflecteren. Negen deelnemers schreven elk minstens een verhaal bij de foto en er kwamen toch vijf degelijke gedichten uit de bus. De verhalen die aan bod kwamen waren mooi, grappig en ontroerend, het was enorm interessant om die verschillende interpretaties verwoord te horen. In de toekomst streef ik ernaar om dit meer te organiseren en verdere inzichten te krijgen in de techniek die ik ontwikkelde.

4. TEKSTINTERPRETATIE

Onderzoeksvraag twee luidt: Hoe kunnen liedteksten geschreven worden zodanig dat het publiek zelf een eigen film creëert tijdens het waarnemen? Om deze vraag te beantwoorden koos ik voor twee verschillende benaderingen. 1. Interviews en gesprekken met naasten voeren over de teksten en muziek die resulteerden uit het onderzoek 2. Een enquête uitvoeren bij een groter doelpubliek over de teksten en muziek die resulteerden uit het onderzoek. Hieronder deel ik deze twee ondernomen stappen.

4.1 INTERVIEWS

Doorheen het onderzoek heb ik meerdere keren naasten aangesproken over de teksten die ik schreef vanuit de verloren voorwerpen. Hun interpretatie; wat zij zich inbeelden was voor mijn onderzoek van groot belang. Hieronder geef ik enkele voorbeelden en bespreek ik mijn bevindingen.

Bij de compositie Ritueel van Jing die ik liet horen aan twee naasten, een docent en een vriend, gaf ik geen uitleg. De vraag die ik stelde luidde: wat beeld je je in bij het luisteren naar de tekst?

“Ik denk aan een ritueel tussen twee vrouwen. Een vrouw is Jing, zij is een bewuste persoon en zegt “vertrouw me, ik neem je mee op deze reis”. De andere vrouw is Jang, onwillig, sceptisch maar toch benieuwd; ze voelt dat ze zichzelf zou kunnen verliezen in het ritueel” – C

“Twee mensen die elkaar en zichzelf ontdekken op seksueel vlak.” -J

“Een satirische reclampespot waarbij de schrijver de draak steekt met de industrie van schoonheidsproducten” -K

Het horen van deze interpretaties verraste mij. Ik had bij het schrijven van deze tekst geen intentie om er iets seksueels van te maken; alleen vond ik die onderliggende insinuerende gedachte wel interessant. Ik besloot dan ook om de tekst daardoor niet aan te passen. [REDACTED]

ik kan bevestigen dat sommige van deze interpretaties een lichte invloed hadden op de tekst die ik voor het B-gedeelte schreef.

Een volgende compositie die ik schreef ‘Vlezig en Gezout’ was een ander paar mouwen. Bij deze compositie probeerde ik een stuk te schrijven over straatintimidatie. Een gevoelig onderwerp dat in mijn ogen uiterst voorzichtig moet behandeld worden. Ik schreef een tekst vertrekkende uit een stuk Serranoham; ik zag een connectie en schreef vanuit het standpunt van een belager. Ik hield een object writing sessie en schreef deze tekst:

Straat na straat
Vlezig en gezout
Scheur het laatste randje vet van je af

Nacht na nacht
Op maaltijdjacht
Flos mijn tanden van de vorige hap

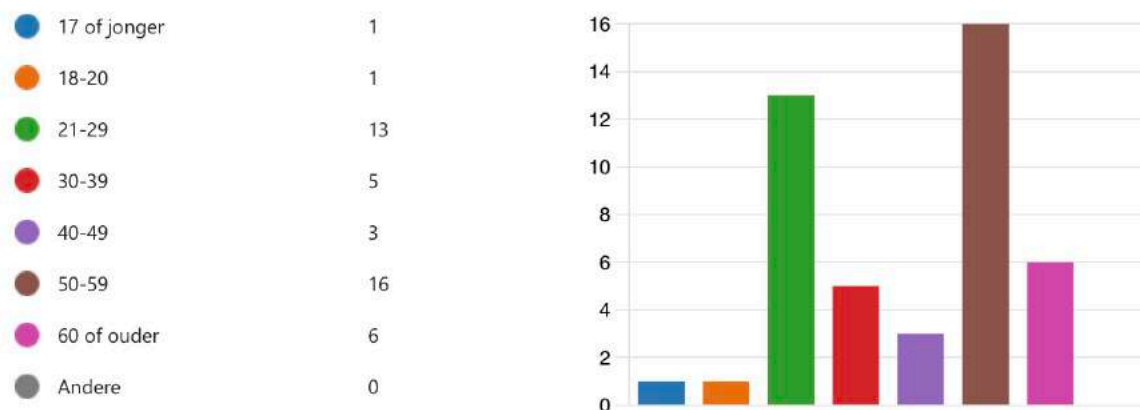
Snee na snee
Land je op mijn bord
Nee geen vegi vanavond ik eet je traag op
Jouw angst gaat door mijn maag

Ik liet deze tekst aan een paar naasten lezen en ik schrok van hun opvattingen. Ze lachten, insinueerden verschillende zaken en vatten het op met een positieve connotatie. Dit was helemaal niet de bedoeling en misschien had ik het eerder met de muziek erbij moeten laten horen voor een bredere context. Maar het intense thema en de gevoeligheid die ik er rondom wil creëren heeft een zeer specifieke aanpak nodig. Ik liep hier dus vast en liet het stuk liggen, in de toekomst wil ik dit lied verder schrijven maar voorlopig ben ik nog zoekend naar de correcte benadering bij dit thema.

4.2 ENQUÊTE “ZIET U WAT IK ZIE?”

Omdat ik meer anonieme meningen wilde gaan opzoeken besloot ik om een enquête samen te stellen. Het doel ervan was om een groot aantal interpretaties en verbeeldingen bij twee stukjes van composities binnen te halen en deze dan te vergelijken met elkaar en met mijn oorspronkelijke gedachte bij het schrijven van de compositie. Welke beelden blijven terugkeren en welke liggen opvallend ver van mijn intenties?

45 mensen vulden deze enquête in; alle 45 geven aan Nederlands te spreken en begrijpen.

De enquête werd ingevuld door mensen uit gevarieerde leeftijdscategorieën met een meerderheid bij de 21-29-jarigen (29%) en de 50-59-jarigen (36%).

De vragenlijst bestond uit twee delen: 1. Vragen over het geluidsfragment “Mimosa” 2. Vragen over het beeld “Pepermuntjesdraak” en de gelijknamige compositie. In de bijlage is de volledige vragenlijst van de enquête terug te vinden.

Deel twee van de enquête stelde ik vragen over verbeelding en interpretatie bij een audiofragment van “Mimosa”. Hieronder het audiofragment:

<https://www.youtube.com/watch?v=rpHhim1Cr2U&list=PL5IpvZIE9INnvsmxzmPsbRMUK2-MZ3a-6&index=1>

In de bijlagen onder “Mimosa” is er een antwoordenanalyse te vinden. Hierin duidde ik in paars alle interpretaties en verbeeldingen die stroken met de mijne aan. De groene kleur staat voor andere verbeeldingen die ikzelf interessant vind maar niet storend met de boodschap die ik

tracht te brengen. Rood staat voor opvallende antwoorden; sommigen riepen een gevoel van verzet op en anderen een opvallend terugkerend beeld dat ik niet in gedachten had en niet per se strookt met mijn boodschap. Geel staat voor interessante extra opmerkingen.

In het algemeen was ik enorm verrast over de hoeveelheid gelijkende interpretaties. De woorden protest, manifestatie, vrouwenrechten en feminisme kwamen geregeld terug. Ik ben tevreden met het resultaat en de verbeelding die mensen oproepen bij het luisteren naar “Mimosa”, bijna alle mensen antwoordden met een beeld of interpretatie. Wat meerdere keren uit de antwoorden kwam was het op de voorgrond stellen van één specifiek personage, dat is net niet de bedoeling, de gedachte is dat de personages samen de groep vrouwen voorstelt en dat het niet per se om een individu gaat. Lange tijd dacht ik na over het aanpassen van de tekst mede door deze reden maar uiteindelijk besliste ik dat niet te doen mede door de interpretaties van andere mensen die het tegendeel aantoonde. Er waren ook enkele prachtige beelden die ik toegestuurd kreeg, ze stroken niet met mijn origineel beeld maar gaven mij voldoening. “Een vrouw in het midden van een kring aan een kampvuur die een verhaal vertelt/zingt en iedereen luistert geboeid terwijl het licht van het vuur weerspiegelt op hun gezichten” of “twee jonge dames die zich samen klaarmaken om door de deur te gaan naar een betoging”. Die andere perspectieven gaven mij een uniek inzicht. Ook gaf iemand aan dat wanneer die niet naar de tekst luisterde aan krekels dacht.

Deel drie van de enquête stelde ik vragen bij het beeld van de “Pepermuntjesdraak” zonder geluid of tekst en erna de interpretatie bij de muziek en het beeld samen. Hieronder een link naar de video: <https://www.youtube.com/watch?v=Jrx5rE-iPb4>

Wederom staan de antwoorden en de analyse ervan onderaan in de bijlage. Dezelfde kleurencode geldt ook hier.

De antwoorden bij de vraag uitsluitend over het beeld liggen verder weg van de vraag met muzikale en tekstuele context. Uit het analyseren van de antwoorden kan ik vermoeden dat de tekst een grote invloed heeft en een lijdende rol speelt bij het beeld en bijhorend verhaal dat mensen verzinnen tijdens het waarnemen.

Het was opvallend hoe enorm veel de term ‘zatte nonkel’ op een familiefeest terugkwam; dit strookt niet volledig met wat ik me bij het nummer voorstelde toen ik het schreef maar de

boodschap komt wel op hetzelfde neer. Ik vond het echt absurd hoe dit antwoord 21 keer benoemd werd (15 keer bij vraag 1 en nog eens 6 keer bij vraag 2).

“Volgens mij gaat het over een persoon die kampt met alcohol problemen. In het eerst deel wordt er weergegeven dat het een feest is (haha / tafel gedekt / frisse muntjes en adem). Daarna drinkt de draak (het alcohol probleem) van zijn glas zonder dat de persoon dit zelf wilt en gooit hij roet in het eten door “vuur te spuwen”. Ik denk dat het vuur spuwen een actie is die de persoon in een dronken toestand uitvoert waardoor het feest voor de anderen verpest wordt. Dit leidt tot de ‘opgelichte ogen’ van de rest van het gezelschap.”

Enkele mensen gaven dan weer aan dat het over ‘een gezellig feest’ ging of ‘een grappige situatie’. Bij de eerste vraag van het beeld vond ik dit passend, daar is er namelijk minder context. Bij vraag twee kwam dit antwoord soms naar boven; dit verraste me, mede door de muzikale connotatie van het lied. Ik vond het niet echt storend, eerder opvallend.

Tot slot was er nog een laatste geniale opmerking, deze interpretatie strookt totaal niet met wat ik in gedachten had maar was een belangrijke opmerking voor mij.

“Een reclameboodschap voor een middeltje om terug een frisse adem te krijgen na de consumptie van enkele glazen alcohol. Die man heeft een weinig aangename lichaamsgeur (stinkt uit zijn mond), maar er bestaan middeltjes voor om dit op te lossen.”

Deze invalshoek was vernieuwend en deze benadering zorgde ervoor dat ik ging nadenken over een kleine aanpassing in de originele tekst. Alsook bracht het mij op een idee voor merch, een pepermuntjendraak mondspray die ik na concerten zou kunnen verkopen aan publiek.

5. RESULTATEN IN CIJFERS

9 composities met 9 liedteksten geschreven vanuit verloren voorwerpen

4 optredens met voorstellingen van de gehele artistieke producten waaronder projecties en 1 installatie

1 nieuwe band Loes+ die resultaten uit het onderzoek live speelt

1 publieksprijs gewonnen op Maastricht Jazz Awards waar de resultaten van het onderzoek uitgebreid aan bod kwamen

1 eigen techniek voor het schrijven van liedteksten

1 finalist geselecteerd voor de Awards for Innovation in Music (AIM) met het project “Ritueel van Jing”: een interdisciplinaire samenwerking met Toneelacademie/Conservatorium Maastricht en een gebarentolk

1 compleet nieuwe methode (schrijven vanuit voorwerpen met stappenplan)

1 artiest die zichzelf door middel van het onderzoek heeft ontwikkeld tot een artiest met een visie, missie en hier resulterend een duurzaam project aan overhield.

CONCLUSIE

“Hoe kunnen borduren op “verloren voorwerpen” in combinatie met eigen composities op liedteksten leiden tot een artistiek product, zodanig dat het publiek zelf een eigen film creëert tijdens het waarnemen?”

Om deze vraag te kunnen beantwoorden moet ik de hoofdvraag ontleden in vier deelvragen:

1. Hoe kunnen borduursels een extra dimensie toevoegen aan “verloren voorwerpen”?

Bij het beantwoorden van deze vraag waren twee zaken cruciaal. De literatuurstudie, waaruit ik verschillende borduurtechnieken haalde en werken van andere artiesten bestudeerde, las over hun worstelingen en daaruit bewuste keuzes maakte tijdens mijn onderzoek. De tweede belangrijke factor was het vele gissen en missen. Uiteindelijk was het simpelweg uitproberen wat ik in gedachten had de manier waarop ik antwoorden vond op deze vraag. De borduursels gaven een extra dimensie door hun nieuwe verhaal te reflecteren op de onwetende geschiedenis van de voorwerpen. Verder kan ik ook concluderen dat het werken met testvoorwerpen, replica's van de originele voorwerpen, een versnelling in het onderzoek veroorzaakten. Dit betekende dat ik zonder zorgen over het beschadigen van het origineel kon experimenteren met verschillende borduurideeën.

2. Hoe kunnen liedteksten geschreven worden zodanig dat het publiek zelf een eigen film creëert tijdens het waarnemen?

Voor deze vraag kon ik de antwoorden vinden bij verschillende bronnen. De meest belangrijke rol speelde het boek “Writing Better Lyrics” van Pat Pattison. Door zijn bekendste techniek “Object Writing” bijna dagelijks uit te voeren en stevast bij het tekstschrijven voor de composities uit mijn onderzoek merkte ik een vlottere aanpak tijdens het schrijven van teksten. Het duiken in het schrijven vanuit verschillende zintuigen gaat sneller dan voorheen, hierdoor merk ik verbetering van kwaliteit tijdens schrijfsessies.

Verder kreeg ik interessante inzichten die uit de enquête resulteerden. Bij de resulterende teksten uit het onderzoek die in de enquête aan bod kwamen deelden de deelnemers in de meeste gevallen dat ze een beeld voor ogen hadden bij het luisteren naar de teksten. Ik heb een vermoeden dat de tekst een sterk leidende rol speelt bij de beeldvorming; dit door de analyse van de vraag die eerst bij het beeld gesteld werd, brede interpretaties kreeg en erna de vraag

met beeld, tekst en muziek die veel gedefinieerder geïnterpreteerd werd door de deelnemers. Ik concludeer dat het regelmatig oefenen en toepassen van de ‘object writing’ techniek ervoor kan zorgen dat een publiek zelf een eigen film creëert tijdens het luisteren.

3. Hoe kunnen de geborduurde “verloren voorwerpen” en de daardoor teweeggebrachte muzikale kleuren worden vertaald naar compositie elementen?

Het antwoorden van deze vraag liep veelal op basis van intuïtie. In mijn onderzoek lag het kiezen van de compositie elementen aan de sfeer die voor mij bij het verhaal pasten. Specifieke geluiden, akkoordkleuren, instrumentatie en grooves voegden een sterke laag toe aan de boodschap.

4. Hoe giet je het resultaat van de geborduurde “verloren voorwerpen” met de composities op liedteksten in een presentabel artistiek product; welke mogelijkheden zijn er?

Op deze onderzoeksvraag vond ik voorlopig twee antwoorden, deze zijn de twee waar ik tot nu toe mee heb geëxperimenteerd. Door middel van projecties kon ik de geborduurde voorwerpen verwerken in live optredens. Foto's en filmpjes van de werken werden verwerkt tot een representabel artistiek product. De tweede mogelijkheid is het verwerken van het fysieke voorwerp in voorstellingen, door er een installatie van te maken en eventueel te verbinden aan de plek en personen die aanwezig zijn bij het optreden. Ik kan vaststellen dat beide mogelijkheden succesvol waren en zal in de toekomst verder onderzoek verrichten naar andere opties.

DISCUSSIE

De resultaten uit dit onderzoek stroken in het algemeen met de verwachtingen die ik voor ogen had. Hoe dan ook zijn er enkele punten die ik graag wil toelichten in dit hoofdstuk.

Gedurende de eerste maanden van mijn onderzoek lag mijn focus niet bij verloren voorwerpen maar bij oude foto's. Hetzelfde concept paste ik toe maar ik voelde mij gelimiteerd tijdens mijn creatief proces. Pas toen ik de tube body crème en de paraplu vond kwam het in mij op om mijn invalshoek te verbreden en zo niet enkel te werken met foto's maar met eender welk voorwerp mij aansprak. Deze keuze was een voltreffer en er ontstond een frisse golf aan inspiratie toen mijn onderzoek zich in een dipje bevond.

Ondanks mijn tevredenheid met de vele composities die resulteren uit het onderzoek had ik meer willen borduren. Interdisciplinair onderzoek is soms moeilijk te onderhouden, een goede balans vinden tussen het componeren en borduren was een grote uitdaging. Het componeren en tekstschrijven kreeg telkens een grotere prioriteit dan het borduren, een keuze die ik soms moest maken vanwege de muzikale aard van mijn studie. Hierdoor zijn enkele resultaten gebleven bij een schets en nog niet geborduurd, in de toekomst wil ik een beter evenwicht vinden tussen beide vaardigheden.

Tijdens het verwerken van de antwoorden op de enquête botste ik op een persoonlijke ethische kwestie. Pas ik mijn kunst aan wanneer mensen hun interpretatie niet strookt met mijn initële doel? Laat ik andere mensen mee bepalen welke elementen ik schrap of toevoeg? Ik ben er nog steeds niet helemaal uit. Gedurende het onderzoek ben ik hier bewust op ingegaan en ook bewust niet, mijn gevoel zegt dat ik vooral mijn intuïtie moet blijven volgen. Dit vraagstuk wil ik in de toekomst graag verder onderzoeken, ik haal veel voldoening uit het experimenteren met hoever ik hierin kan gaan.

Op onderzoeksvraag drie: "Hoe kunnen de geborduurde "verloren voorwerpen" en de daardoor teweeggebrachte muzikale kleuren worden vertaald naar compositie elementen?" kon ik door een limitatie in tijd minder onderzoek uitvoeren naar deze vraag. Gedurende het onderzoek

kregen de andere vragen prioriteit door een grotere persoonlijke interesse in het beantwoorden van die vragen. In de toekomst hoop ik meer antwoorden op deze vraag te vinden.

Het verwerken van de beeldende kunst die ik maakte van de voorwerpen resulteerde in twee verschillende opties: projecteren en de installatie. In de toekomst streef ik ernaar om andere paden te bewandelen. Het tentoonstellen van de kunstwerkjes in Café Zondag in combinatie met een live concert op die locatie is een plan dat al even op tafel ligt.

De ontwikkeling van een songwriting lessenplan met de resulterende techniek uit mijn onderzoek is een volgende stap. Hiermee zal ik solliciteren bij verschillende instituten die songwriting vakken aanbieden.

De resulterende composities en beeldende kunst zullen verwerkt worden in mijn aankomende optredens waaronder mijn masterconcert 17 juni in Muziekgieterij. De composities zullen gespeeld worden door de uit het onderzoek resulterende band “Loes+” in combinatie met een solo stuk met loopstation. Verder zal ik de verloren voorwerpen met borduursels, de projecties en het integreren van het fysieke werk implementeren tijdens de voorstelling.

REFERENCE LIST

Clough, D. (n.d.). *What a racket*. Cape Town.

Duran, A. O. (n.d.). *Blast Gallery*. Santiago, Chile.

Elblaus, M. (2022). *The sound of palestinian embroidery*. Qatar: Scale.

Fabello, B. (2024). *Hand-Sewn Artwork: Places-2019*. California: Britt Fabello.

Fabello, B. (2024). *Places 2019*. California: Britt Fabello.

Fayle, H. (2021). *Blooms for Grace*. USA: Hillary Fayle.

Fayle, H. (2022). *Nature Embellished Artist Hillary Fayle's botanical embroidery evokes connection and wonder by Constance Costas*. Virginia: Virginia Living.

Foundation, Q. (2022). *Graduate at QF transforms Palestinian embroidery into melodies about her homeland*. Qatar: Qatar Foundation.

hanselzenga. (2010). *de oude man en de zee*.

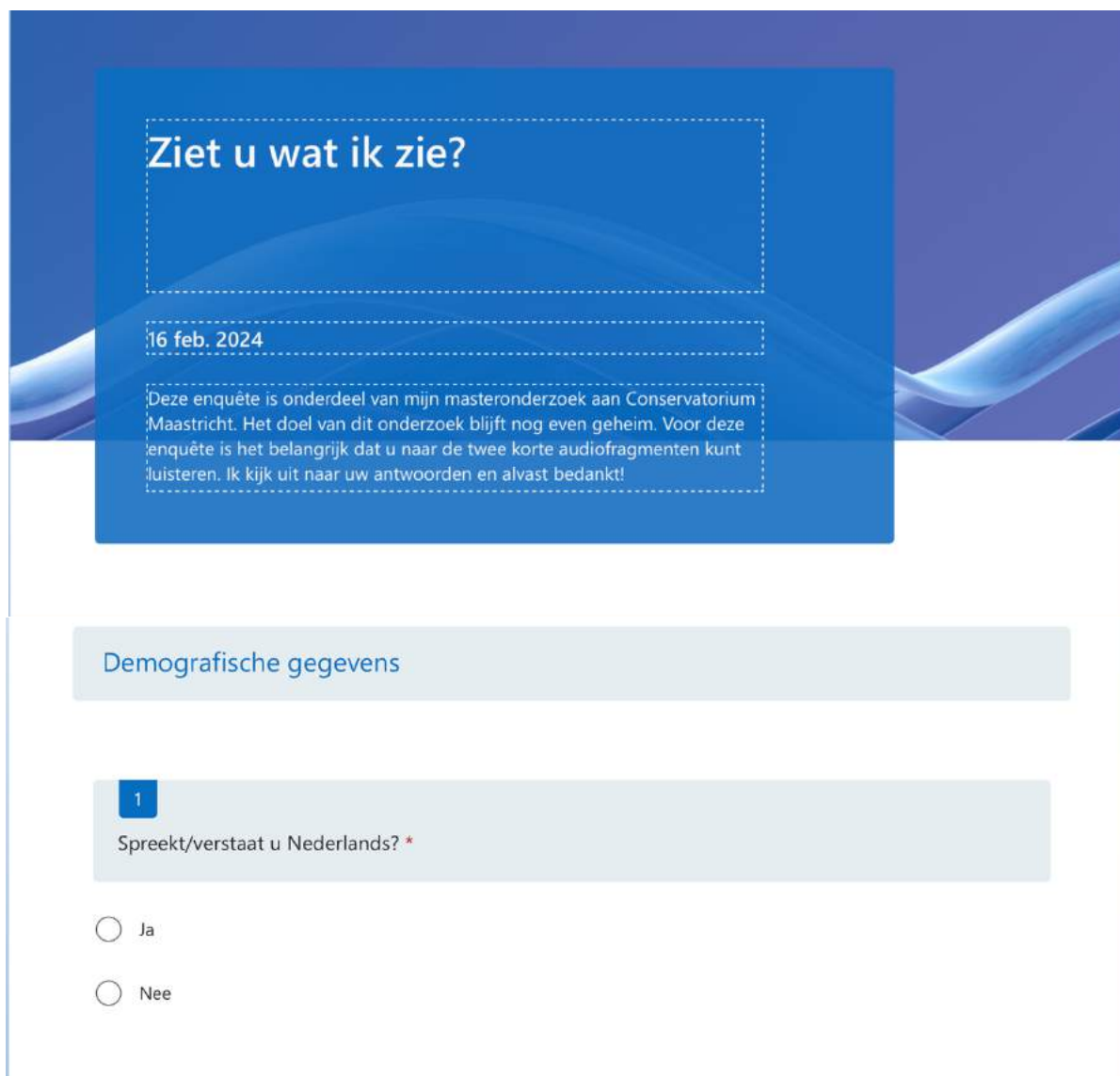
Pattison, P. (2009). *Writing Better Lyrics*. United States of America: Writer's Digest Books.

Pattison, P. (2009). *Writing Better Lyrics*. United States of America: Writer's Digest Books.

Royal School of Needlework. (2021-2024). *Couching*. United Kingdom: RSN.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1: ENQUÊTE VRAGENLIJST

The image shows a survey introduction slide and the first question. The slide has a blue background with white text. The title is 'Ziet u wat ik zie?'. Below it is the date '16 feb. 2024'. The main text explains that the survey is part of a master's research at Conservatorium Maastricht, that the purpose is still secret, and that the goal is to hear two short audio fragments. It ends with a thank you. Below the slide is a light blue box with the title 'Demografische gegevens'. Underneath is a question box with a blue tab containing the number '1'. The question is 'Spreekt/verstaat u Nederlands? *'. There are two radio button options: 'Ja' and 'Nee'.

Ziet u wat ik zie?

16 feb. 2024

Deze enquête is onderdeel van mijn masteronderzoek aan Conservatorium Maastricht. Het doel van dit onderzoek blijft nog even geheim. Voor deze enquête is het belangrijk dat u naar de twee korte audiofragmenten kunt luisteren. Ik kijk uit naar uw antwoorden en alvast bedankt!

Demografische gegevens

1

Spreekt/verstaat u Nederlands? *

☐ Ja

☐ Nee

2

In welke leeftijdscategorie valt u? *

- ☐ 17 of jonger
- ☐ 18-20
- ☐ 21-29
- ☐ 30-39
- ☐ 40-49
- ☐ 50-59
- ☐ 60 of ouder
- ☐

3

Vink aan wat past: *

- ☐ Student
- ☐ Werkend
- ☐

4

Aan welke opleiding studeert u? *

5

In welke sector werkt u? *

Audiofragment Mimosa

6

Luister naar het audiofragment. Beschrijf wat u zichzelf inbeeldt, moest u een foto kunnen maken van wat u ziet, hoe zou die eruit zien?

<https://www.youtube.com/watch?v=rpHhim1Cr2U>

Ga gerust op in uw verbeelding!

Voer uw antwoord in

7

Wat is uw interpretatie van de tekst?

Geen enkel antwoord is fout!

Voer uw antwoord in

8

Wat stelt u zich voor bij dit beeld?

Voer uw antwoord in

9

Luister naar onderstaand audiofragment en kijk naar de afbeelding. Waar denkt u dat het lied en het bijhorende kunstwerkje over gaan?

<https://www.youtube.com/watch?v=Jrx5rE-iPb4>

Elk antwoord is juist!

Voer uw antwoord in

10

Beeld u zichzelf iets in wanneer u het fragment hoort en het kunstwerkje ziet?

Voer uw antwoord in

11

Hartelijk dank voor het invullen van deze enquête! Indien ik u kan contacteren voor verdere vragen die betekenisvol kunnen zijn voor mijn onderzoek dan kan u hier u naam/e-mail adres achterlaten. U gegevens blijven uiteraard steeds anoniem.

Voer uw antwoord in

12

Ik wens op de hoogte te blijven van onderzoeksresultaten?

☐ Ja

BIJLAGE 2: ENQUÊTE ANTWOORDEN

Antwoorden “Mimosa”

"Luister naar het audiofragment. Beschrijf wat u zichzelf inbeeldt, moest u een foto kunnen maken van wat u ziet, hoe zou die eruit zien? <https://www.youtube.com/watch?v=rpHhim1Cr2U>"

Een persoon die op een plein samengekomen is met een heleboel like minded mensen om tegen iets te betogen. Het voelt vijandig gericht tegenover het gene waar ze tegen protesteren maar binnenin de groep is er veel liefde waar ze voor vechten.

"jonge oorlogsweduwe "

Ik zie meteen de titel staan.. Daardoor wordt mijn gedachten gestuurd. Zonder dat ik al geluisterd heb, ook zie ik de kleur paars en daarna de tekst. Daardoor heb ik niet de ruimte om zelf een beeld te vormen.

8 maart - internationale vrouwendag manifestatie
vrolijk protest

Een B film, Vlaamse versie geregisseerd door Jan Verheyen, scene in Gentse karaoke bar jaren 90 met slechte pinten

Ik moet denken aan de herfst als ik dit hoor. Ik zie een bos met alle oranje en bruine blaadjes op de grond. En het regent ook. Een beetje mysterieus en mistig.

Zangeres aan Belgische kust

Close-up van een vrouw tijdens een protestmars

Ik stel me een foto voor van een vredig protest met meisjes/vrouwen. Al laat op de avond, in het donker, met straatverlichting aan. Een gezellige maar ook serieuze sfeer.

Doet me denken aan een auditie van een singer songwriter

Een vrouw in het midden van een kring aan een kampvuur die een verhaal vertelt/zingt en iedereen luistert geboeid terwijl het licht van het vuur weerspiegelt op hun gezichten

Een groep vrouwen in een kring die protesteren tegen vrouwelijk onrecht en daarbij greta Tunberg

Een protesterende massa vrouwen met 1 speciaal iemand op de voorgrond.

De beelden die ik in mijn hoofd vormde waren vrijwel letterlijk kopieën van wat er gezongen werd. 'Haren gevlecht' —> een dame met haren gevlecht

Een groep vrouwen in Rusland die boos zijn op Poetin. Dreiging, politie, maar in het midden groeit een mooie bloem die de groep verbindt. De kern van waarde, de kracht om door te vechten.

Een zwart wit foto van een protest voor vrouwenrechten.

Rijstkorrels op een vibrerend drumvel

Een meisje met lange golvende haren in het midden van een straat, met haar rug naar de camera. Zondsondergang. Veel mensen rond haar, staan ook allen met hun rug naar de camera, ze stappen allemaal samen vooruit. Het meisje is wel duidelijk het centrum van de afbeelding

Vrouw die andere vrouw ondersteunt omdat ze dat belangrijk vindt

Een dansende vrouw met linten in haar haar en een andere vrouw kijkt naar haar

Iets vloeiend, een soort golvend landschap die in beweging is.

Een mooi jong meisje met verdrietige ogen, die opkomt voor vrouwenrechten

Een groep meisjes die dansen op straat met veel kleur en vlechten in hun haar.

een gelukkige mevrouw die vrij beweegt, bij een jonge mevrouw die haar die ruimte en veiligheid biedt

Een stadsplein met mensen die protest voeren.

2 jonge dames die zicht aan het klaar maken om door een deur te gaan naar een betoging

Brussel staat alweer helemaal op zijn kop. In grote getallen komen vrouwen op straat, protesterende dat enkel mannen legerdienstplichtig zijn. (Dit zijnde in een tafereel waarbij de oorlog tussen Oekraïne en Rusland zodanig is geëscaleerd dat heel Europa ondertussen meedoet.)

De melodie en de instrumenten doen mij terug denken aan de tijd in de steinerschool

Dansende vrouw met kleurige kleding rond kampvuur in avond

Hippievrouw betoging

Ik zie een soort van pipi Langkous type 🤪 en sterke vrolijke krachtige vrouw/meisje

Een vrouw met een lange jurk en een bloemenkrans, een bohemien die danst tussen

mainstream vrouwen

Ik zie een manifestie van vrouwen in de stad, waarbij 1 vrouw in de kijker staat.

Een grote groep vrouwen die meelopen in een manifestatie. Zingende en lachende mensen in vrolijke kleuren.

Een (grote) groep jonge vrouwen die vreedzaam maar vastberaden protest uitbrengen. Ik moet vooral aan Zweedse meisjes/vrouwen denken wellicht door het beeld van de gevlochten haren en de linten. Ze ondersteunen hun protest door muziekinstrumenten, voornamelijk tamboerijnen en trommels.

Als ik niet naar de tekst luister, denk ik aan krekels door de schudeitjes of maracas.

A

Meisje op blote voeten in het gras die dansende bewegingen maakt met gesloten ogen

Zwetende vrouw met gebalde vuisten

Een jonge vrouw met vlechtjes en lintjes in haar haar die op een avond (of 's nachts) deelneemt aan een protestbetoging. Zij is volledig overtuigd van haar deelname en zet zich in voor de goede zaak. Zij gaat mee in de flow van de betoging / protestbeweging.

Wat is uw interpretatie van de tekst?

Ik denk min of meer hetzelfde dat ik hier boven heb meegedeeld...

verdriet

Ik moet denken aan vrouwen als Jeanne d'Arc en Gretha Thunberg.

Het lijkt te verwijzen naar 'old school' strijdfeminisme
feministisch

"Heb eerlijk gezegd opnieuw moeten luisteren. De sfeer deed meer dan de tekst. "

Een soort feministisch protest in de vorm van een dans!

"Strijdlied. Beeldspraak maar ook letterlijk, zoals bij veel Latijns-Amerikaanse strijdmuziek.
Melancholisch"

Het gaat over een vrouw tijdens een protestmars.

Het gaat over twee meisjes/vrouwen die op een protest zijn. Ze maken plezier terwijl ze uitkomen voor hun mening.

Niet zo mijn ding , vrij alternatief

Een verhaal over een sterke vrouw die meevecht in een strijd

Vrouwen hand in hand die betogen tegen onrecht voor vrouwen in hun land en er bloeit iets moois uit

"Vrouwen die opkomen voor hun rechten, gevoel van solidariteit onderling. De kracht van 1 bepaalde vrouw die het voortouw neemt in deze opstand/betoging, duidelijk gemaakt door ""de bloem""."

Het is een ode aan de vrouw die in protest gaat

Emancipatie en vrijheid

Een poëtische beschrijving van de foto van het protest.

Feministisch protestlied

Een meisje dat opkomt voor wat ze gelooft, een meisje dat vol zelfvertrouwen trots is op zichzelf

Help elkaar wanneer nodig , ook al weet je niet direct volledig waarom

Gaat over een vrouw die zich verzet tegen gewoontes en normen

Om de tekst echt goed te begrijpen heb ik een tweede keer geluisterd. De eerste keer zou ik zeggen dat het ging over een vrouw die dansend door het leven gaat. Daarna zou ik zeggen dat het gaat over de strijd die vrouwen elke dag voeren om gehoord te worden.

Het gaat over betoging voor vrouwenrechten

Dat vrouwen opkomen voor vrouwen

vrijheid, veilige ruimte geven aan elkaar

Vrouwen hebben nog steeds geen gelijke rechten. De strijd gaat voort.

Klaar voor de strijd met mij aan jouw zijde

Een protest tegen iets wat je diep vanbinnen weet dat je helemaal geen probleem zou moeten maken (vanwege het zorgeloos dansen). Echter doe je het toch, alleen al uit principe.

De tekst doet mij denken aan een donker gekleurde dame, die ik zie bij een klant waar ik werk (op schilderij)

Vrouw die pretesteert

Opkomen voor vrouwenrechten

Dit gaat over een sterke vrouw, klaar om iets aan te pakken
vrouwen zijn sterk, vrouwen moeten er voor elkaar zijn, samen sterk
Ik interpreteer deze tekst als vrouwen die opkomen voor hun rechten tijdens een manifestatie.
Het lied gaat over een protestmars. Er is plezier maar ook verzet en woede.
Een jonge vrouw die wel mee protesteert maar toch niet helemaal tot de "harde" kern behoort
en eerder speels meeloopt met haar vrienden en vriendinnen.
Ik denk aan een protestmars voor vrouwenrechten.

A

Zelfzekere vrouwen verenigen zich

Vrouwen die het heft in eigen handen willen nemen
Het is de beschrijving van de deelname van een vrouw aan een manifestatie. Zij strijdt voor
de verbetering van de situatie waarvoor zij betoogt. Zij is volledig overtuigd van haar
deelname.
En tekst in inhoud

Antwoorden "Pepermuntjesdraak"

Wat stelt u zich voor bij dit beeld?

Gekke man die drakenvleugels uit zijn oren doet stomen
Man vertelt zijn dochter dat hij een nieuwe liefde heeft
De man in het midden is een jolige draak, de draak ergens mee steken. Een spreekwoord.
Familiefeest
Zwart/wit periode
niks
Het eerste dat in me opkwam was een familiefeest waarvan een mannelijk familielid constant
ongepaste opmerkingen maakt.
..eigenlijk niet meer dan wat ik zie.
Een grappige, maar toch wat rare nonkel tijdens een familiefeest.
Een familiefeest (bv kerstavond) met de nonkel die altijd grapjes maakt.
Gezellig familiefeest
Zatte nonkel op een familiefeest
Een familiefeest met een gekke nonkel
Een oude foto van feestende mensen waarop drakenvleugels getekend zijn.
Een nogal zatte nonkel op een familie feest.
Jaren 60, een vader en moeder. Vader denkt grappig te zijn, dochter lacht maar vrouw krabt
op haar hoofd.
Een grappige nonkel op een familiefeest

Een gekke nonkel op een familiefeest
Als kan gebeuren wanneer je gedronken hebt

"Letterlijk, deze persoon is het duiveltje van de familie/groep. Figuurlijk, misschien eerder
iemand met een grote mond. Die haantje de voorste wilt zijn en luidruchtig is. Daarom niet
altijd negatief, soms is het gewoon de grappigste in de kamer."
De grappige nonkel op de jubilé van meme en pepe
Een feest vroeger waar de man de draak steekt met vanalles.
familiefeest met lekker zelf klaargemaakt eten en ontmoeting, veel herinneringen en vreugde,
en vooral de vrouwen die alles dragen
Familie met traditionele man-vrouw verdeling.
zatte nonkel die mopjes maakt tijdens een feest gesponsord door Bacardi
Zatte nonkel Çois op een familiefeest in de jaren stillekes.
Happy people op een feestje
Batman
Feestje jaren 60
Nonkel is wat zat op een familie feestje en doet wat gek.
gezellige familiefeesten met zatte nonkels :-)
Een grappige avond met mensen die al iets te veel gedronken hebben.

Een familiefeest met een flauwe plezante, zatte nonkel.

Zatte nonkel op een trouwfeest

Bruiloftsfeest in de woonkamer begin jaren '60.

Plezier

A

Familiefeest met 'Zatte nonkel' die sfeermaker is en die deze foto als fijne herinnering in zijn album plakt en kunstig bewerkt..

Leuk feestje waar veel gelachen en gedronken wordt

Feestje met redelijk wat drank waarbij die man al flink wat op heeft en zeer grappig uit de hoek komt tegen beide vrouwen naast hem.

"Luister naar onderstaand audiofragment en kijk naar de afbeelding. Waar denkt u dat het lied en het bijhorende kunstwerkje over gaan?"

<https://www.youtube.com/watch?v=Jrx5rE-iPb4> "

Een man die graag in de spotlight staat doormiddel van veel grappen te maken, boeiende verhalen te vertellen etc... Maar diep vanbinnen heeft hij een duister geheim die niemand wacht te weten komen.

"Gelijk de vorige vraag "

Het personage in het midden. Een soort karakter?

Vrije associatie o.b.v. onder meer jeugdherinneringen

alcoholisme

Zatte man met stinkbek

Past wel bij mijn gedachte. De man is misschien dronken en maakt heel de tijd ongepaste grappjes en je lacht het een beetje weg om de sfeer niet te bederven.

"...gewoon poëzie zonder direct te moeten weten wat het moet betekenen... of het gaat over de zatte nonkel (draak) die zijn grenzen kwijt raakt"

De 'grappige' nonkel op het familiefeest is enkel grappig wanneer hij drinkt, 'spuwt vuur' verwijst naar een adem die naar alcohol ruikt, een sterke drank met muntgeur bvb.

Over iemand die op een feestje wat te veel gedronken heeft en grappen maakt.

Iemand die van carnavaal houdt ?

Een familie met een familielid die altijd iedereen kleineerd en uitlacht.

Een familiefeest waarbij de nonkel negatieve gevoelens oproept of negatieve opmerkingen maakt. Hij eet veel pepermunt

Lachende gezichten, 1 onnozelar die met iemand "de draak steekt"/de spot drijft.

Volgens mij gaat het over een persoon die kampt met alcohol problemen. In het eerst deel wordt er weergegeven dat het een feest is (haha / tafel gedekt / frisse muntjes en adem).

Daarna drinkt de draak (het alcohol probleem) van zijn glas zonder dat de persoon dit zelf wilt en gooit hij roet in het eten door "vuur te spuwen". Ik denk dat het vuur spuwen een actie is die de persoon in een dronken toestand uitvoert waardoor het feest voor de anderen verpest wordt. Dit leidt tot de 'opgelichte ogen' van de rest van het gezelschap.

Eigenlijk hetzelfde als wat ik bij antwoord 7 heb gegeven.

Een liedje over de foto met de illustratie en de interpretatie die de zangeres hier aan geeft of wat zij hierin ziet.

Een dominante vaderfiguur die in gezelschap altijd joviaal was maar daarbuiten minder... meer een draak ..

Een feestje, iemand die de sfeer er in houdt met humor

Je hebt jezelf niet altijd onder controle wanneer je aan het fest zit en soms loopt dat verkeerd

Over een feesttafel en iemand die teveel gedronken heeft en daardoor een draak wordt

De afbeelding en het lied gaan over de persoon in elke groep die een spraakwerval is, iemand die de groep levendig houdt. Hij of zij kan alles zo brengen dat het grappig is en er een leuke sfeer hangt.

De nonkel denkt weer dat hij grappig. We lachen uit gewoonte

Een man die er normaal uit ziet maar eigenlijk een gemene man is.

niet meteen een idee

Een traditioneel feestje, verjaardag misschien.

effect van alcohol (sterke drank en bijhorende gevoel in de keel

Hier schuilt meer achter dan gewoon Zatte nonkel Cois...

Hij treitert mensen tot vervelens toe ?

Feestje waarbij gezellig gegeten wordt

Sorry, geen idee!

De drank is in de man, er wordt gelachen maar door het over uiteindelijk in controleverlies en woede? (Vuurspuwende draak)

man drinkt teveel en partner ergert zich?

Ik denk dat het gaat over een grappige avond, waarbij één man zich voordoet als een draak.

Over de man op de foto die zich niet zo fatsoenlijk gedraagt.

Het ophouden van de schijn. De dames die lachen omdat het zo van hen verwacht wordt en de man die denkt dat hij het middelpunt van het gezelschap is.

Feestje waarbij de "zatte nonkel" weer eens teveel gedronken heeft.

A

Vrijheid, blijheid, tegen de stroom in durven gaan

Tijdens een feestje komen de tongen los en zijn er minder remmingen

Een reclameboodschap voor een middeltje om terug een frisse adem te krijgen na de consumptie van enkele glazen alcohol.